Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

LOSSE NUMMERS 35 CT. VOOR ABONNEES 25 CT.

Nº 31

1 AUG. 1959

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Een dezer dagen vond ik op een ochtend bij de post het volgende briefje: „Oom Donald, vanmiddag om drie uur wordt er in de tuin van Oom Mickey een grote circusvoorstelling gegeven door ons. Komt u ook kijken? Puk en Max". Die middag was ik om even voor drieën bij Mickey's huis. Puk stond met een grote pet op bij het tuinhekje, waarop hij een bord had gespijkerd met: „Circus Pumaxia", 10 cent alle rangen.

Ik betaalde de toegangsprijs en stapte het openlucht „circus" binnen. Het circus was goed bezet. Oma Duck was met Gijs Gans, Oom Dagobert, Kwik, Kwek en Kwak, kortom: alle vriendjes uit Duckstad. Een plezier dat we hebben gehad! Het hardst hebben we gelachen om Pluto. Max had een heel mooi nummer met hem ingestudeerd. Pluto zou als zeehond optreden en op z'n neus een pingpong-balletje laten balanceren en daarbij op z'n voorpoten door de piste lopen. Eerst ging het goed, maar opeens liep hij tegen 'n bank op, het balletje rolde in z'n bek en van schrik slikte hij het in!

O, wat werd Oom Dagobert toen boos. „Ik wil m'n geld terug! Ik ben niet gekomen om een artiest een balletje te zien inslikken!"

Oei, wat werd Pluto toen kwaad! Wild blaffend sprong hij op oom Dagobert af en toen.... plop! sprong opeens het balletje te voorschijn. Iedereen klapte in de handen en Oom Dagobert.... wist van angst niets beters te doen dan ook te klappen. Met een diepe buiging nam Pluto het applaus in ontvangst. Maar of hij dat kunststukje nog eens zal uithalen, betwijfel ik.

OOM DONALD

Eerste prijs: Een prima fototoestel, winkelwaarde f 28,—; tweede prijs: een mooie vulpen met goeden pen, winkelwaarde f 16.50; derde t./m. twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck"-vulpotlood.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Voor die jongens en meisjes, die mij nog niet hun rapportcijfers geschreven hebben, maar wel een paar minuten van hun vakantie over hebben: mijn adres is „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Linksboven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs, allemaal!

INEKE ERVALTS, VELDEN. Nou, Ineke, eerlijk gezegd vind ik, dat je eerst zelf maar eens een brief aan Kwik, Kwek en Kwak moet schrijven, als je er tenminste zo graag een van hen krijgt! Ik heb wel jouw hartelijke groeten overgebracht en daar waren ze heel erg blij mee!

LUZAN WERTS, VALKENSWAARD. Tjonge, jij hebt nog heel wat jaartjes studie voor de boeg, hè? Na de Lagere School naar de M.M.S. en dan nog de Kweekschool! Maar ik geloof vast, dat je een goede onderwijzeres zult worden. Veel succes er mee, hoor!

ANNIE TER STEEGE, AMSTERDAM. Hartelijk gefeliciteerd met het mooie rapport, Annie. Ik kan wel zien, dat je hard gewerkt hebt dit jaar! Als je in Utrecht naar de MULO gaat, kom je dan bij familie te wonen? Of gaat jullie hele gezin met de boot daar naar toe? Schrijf je me dat nog?

Woensdag 5 augustus viert Prinses Irene haar 20e verjaardag. Alle kinderen van Nederland feliciteren haar van harte en wensen haar een bijzonder prettige dag toe!

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 31

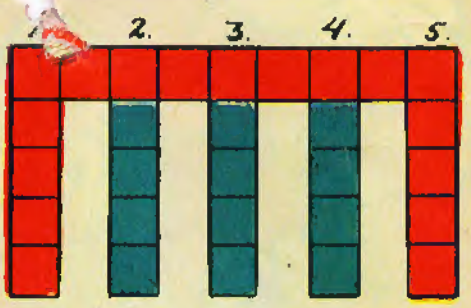

Van boven naar beneden invullen: 1. mooi grasperk, 2. uitgebouwd venster, 3. stopplaats voor trein of autobus, 4. waterkant, 5. pakken.

Nadat je de woorden hebt ingevuld, schrijf je in de vier tussenliggende hokjes **roti**. In welke volgorde deze vier letters geplaatst moeten worden, dien je natuurlijk zelf te bepalen. Je moet tenslotte in de bovenste rij van links naar rechts de naam van 'n plaatsje in Nederland krijgen, dat onder meer bekend is geworden doordat daar een Nederlandse film gemaakt is.

Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 6 aug. aan Donald Duck, Postbus 792, A'dam. Duidelijk je naam en adres vermelden. Zet in de linker bovenhoek van de kaart „oplossing No. 31". Veel succes, hoor!

OPLETTEN ALLEMAAL!

Prijswinnaars van prijsvraag no. 24: 1e prijs: A. Bethlehem, **Boornbergum.** 2e prijs: Dick Molleman, **Amsterdam.** 3e t/m 12e prijs: F. Schalkwijk, **Zutphen;** H. Hulleman, **Espel;** A. Draaisma, **Deventer;** R. Schullee, **Wormerveer;** P. Jeuken, **Veneay;** R. Veen, **Oude Pekela;** T. Bangma, **Grouw;** A. Kreijtz, **Grave;** C. d. Jong, **Billegom;** Inge den Hooen, **Den Haag.** 13e t/m 22e prijs: F. Gerritsen, **Heelsum;** E. Rammeloo, **Philippine;** V. Wannee, **Rotterdam;** M. v. Oort, **Gorinchem;** P. Holling, **Zaandam;** A. v. Ravenzwaai, **Maarssen;** N. v. Voorthuyzen, **Bussum;** M. Tempelman, **Heeelen;** J. Beantsma, **Zandvoort;** P. J. Dab, **Oude Tonge.**

De oplossing van prijsvraag no. 29 luidt: **KAMPVUUR.**

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Hoofdkantoor Huidekoperstraat 20, Amsterdam-C, Postbus 417. Telefoon 36800. Abonnementsprijs: Nederland 28 cent per week of f 3.25 per kwartaal. Losse nummers 33 cent. Voor België 50 ct. per 13 nummers. Adres voor België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Gen. Capiaumontstr. 34, Berchem-Antwerpen, Tel. 396164, P.C.R. 80491. Bij verzending naar Ned. Antillen, Suriname en Ned. Nieuw-Guinea f 14,— per jaar. Overig buitenland f 17,— per jaar. Girobetaling: Uitsluitend indien U het blad per post ontvangt, gelieve U te gireren op postrekening 119131 ten name van De Geïllustreerde Pers N.V., Amsterdam. Indien het blad door een wederverkoper bij U wordt aangeboden, gelieve U te gireren op de rekening van het desbetreffend bijkantoor, waarvan wij of de wederverkoper U het gironummer gaarne zullen opgeven.

ATTENTIE! Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgeefster is het niet geoorloofd dit blad op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille. © 1959 Walt Disney Productions. World rights reserved — Uitgave De Geïllustreerde Pers N.V.

WALT DISNEYS

DONALD DUCK

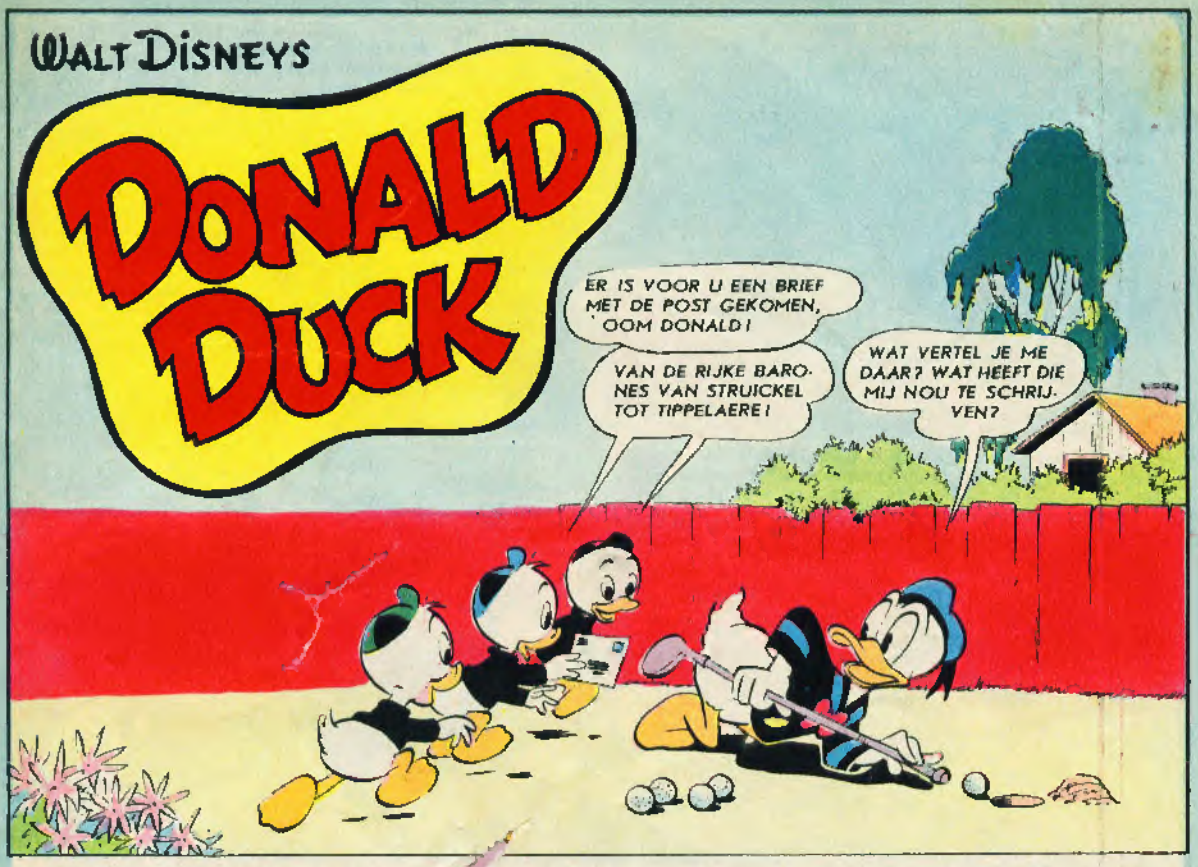

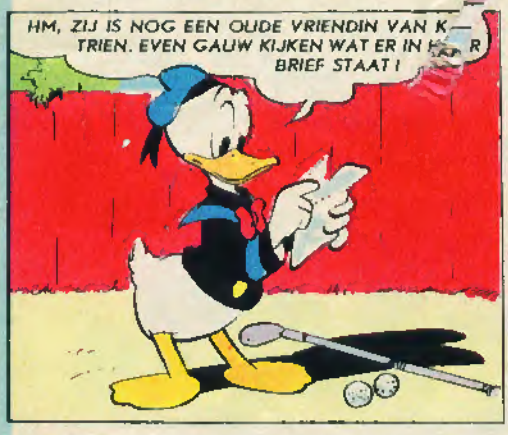

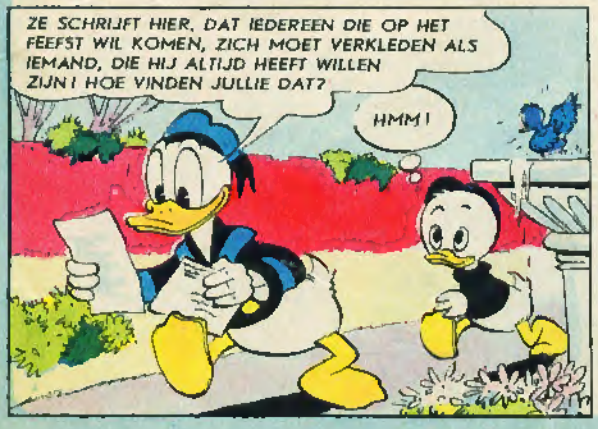

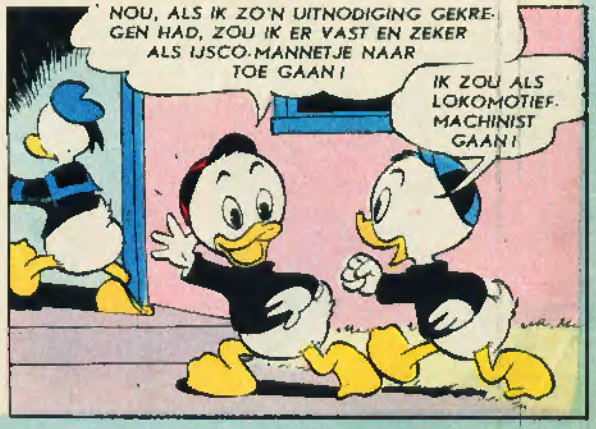

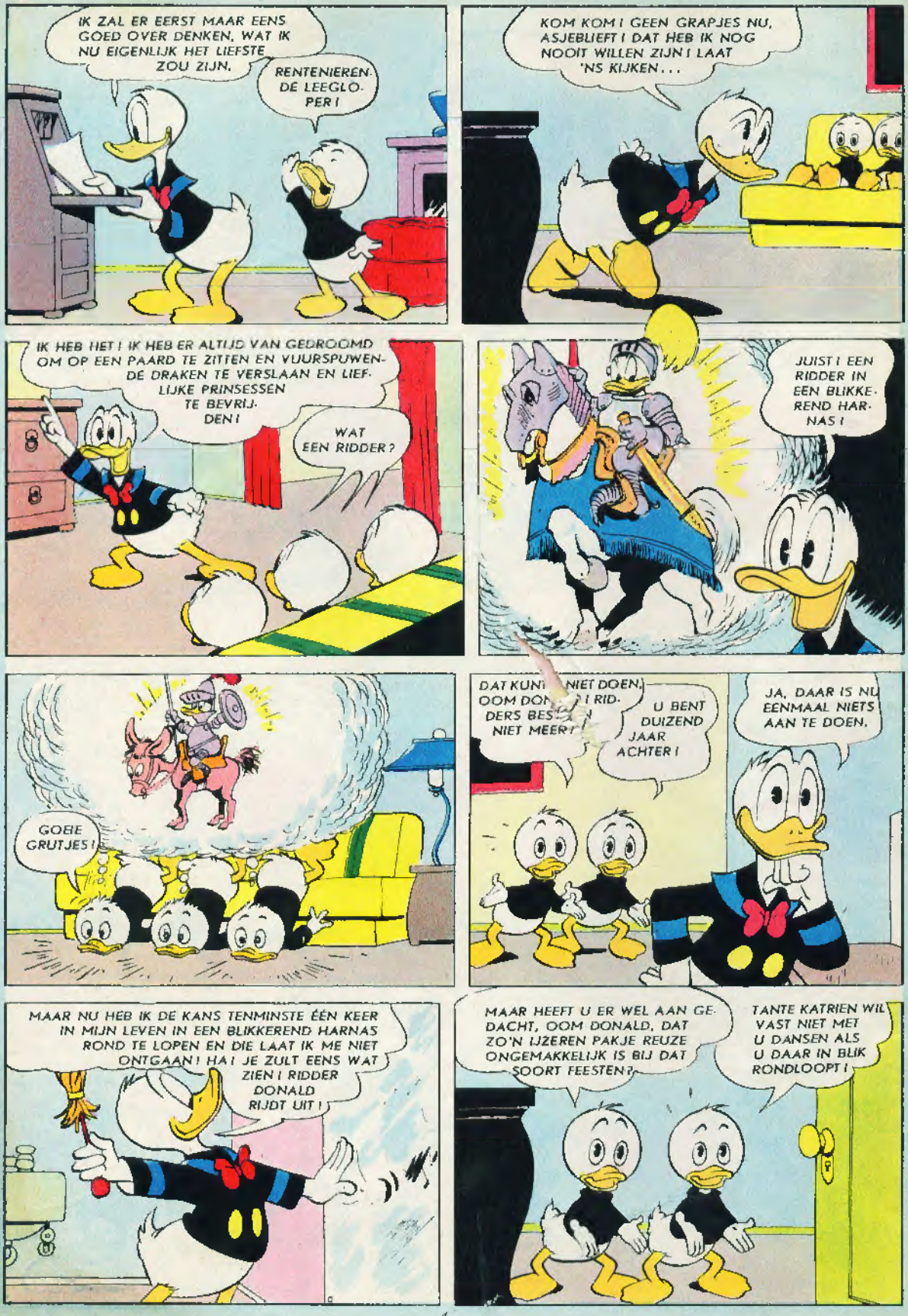
IK ZAL ER EERST MAAR EENS GOED OVER DENKEN, WAT IK NU EIGENLIJK HET LIEFSTE ZOU ZIJN.
RENTENIEREN DE LEEGLOPER!
KOM KOM! GEEN GRAPJES NU, ASJEBLIEFT! DAT HEB IK NOG NOOIT WILLEN ZIJN! LAAT 'NS KIJKEN...
IK HEB HET! IK HEB ER ALTIJD VAN GEDROOMD OM OP EEN PAARD TE ZITTEN EN VUURSPUWENDE DRAKEN TE VERSLAAN EN LIEFLIJKE PRINSESSEN TE BEVRIJDEN!
WAT EEN RIDDER?
JUIST! EEN RIDDER IN EEN BLIKKEREND HARNAS!
GOEIE GRUTJES!
DAT KUNT NIET DOEN, OOM DON ...! RIDDERS BES... NIET MEER!
U BENT DUIZEND JAAR ACHTER!
JA, DAAR IS NU EENMAAL NIETS AAN TE DOEN.
MAAR NU HEB IK DE KANS TENMINSTE ÉÉN KEER IN MIJN LEVEN IN EEN BLIKKEREND HARNAS ROND TE LOPEN EN DIE LAAT IK ME NIET ONTGAAN! HA! JE ZULT EENS WAT ZIEN! RIDDER DONALD RIJDT UIT!
MAAR HEEFT U ER WEL AAN GEDACHT, OOM DONALD, DAT ZO'N IJZEREN PAKJE REUZE ONGEMAKKELIJK IS BIJ DAT SOORT FEESTEN?
TANTE KATRIEN WIL VAST NIET MET U DANSEN ALS U DAAR IN BLIK RONDLOOPT!

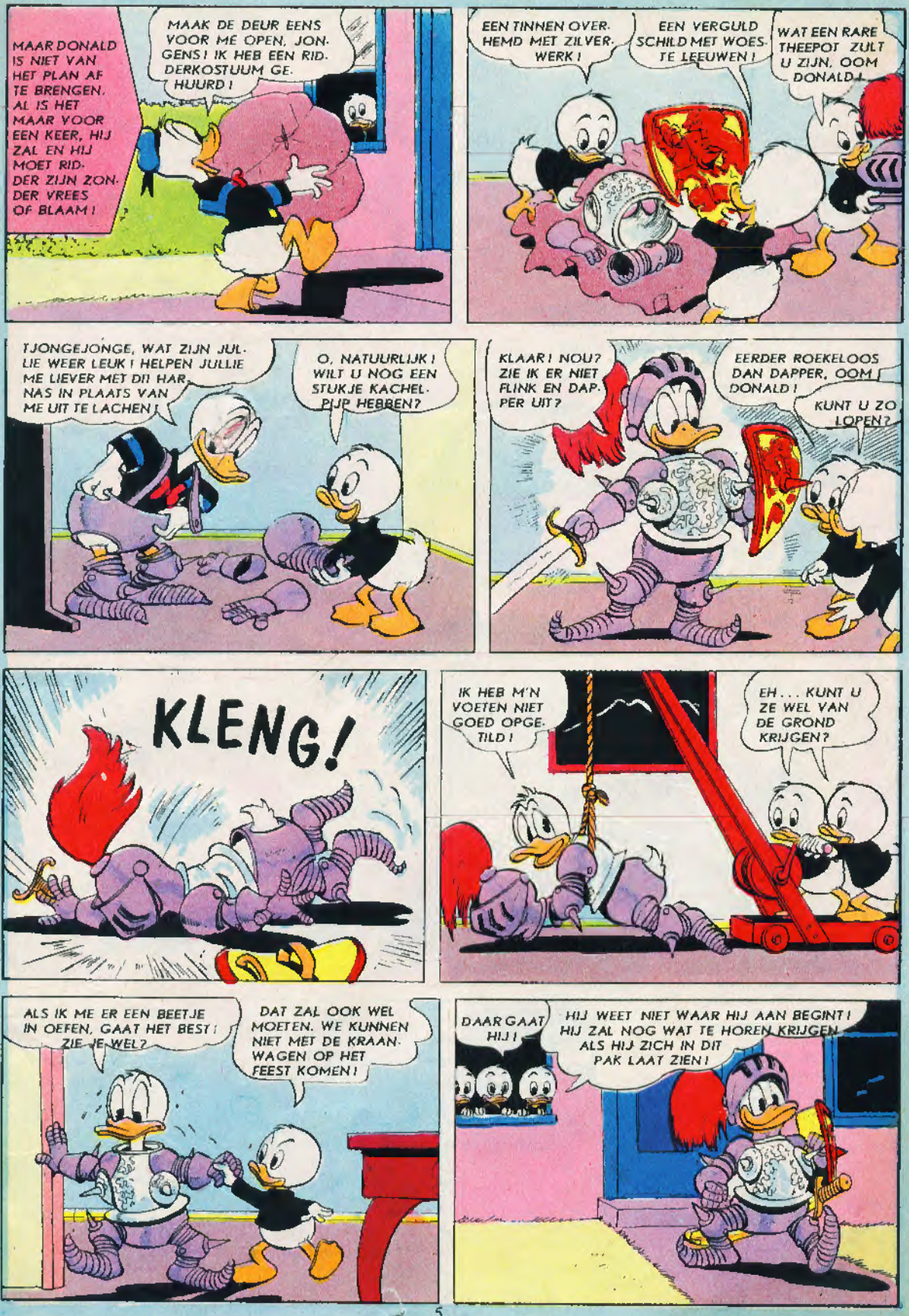
MAAR DONALD IS NIET VAN HET PLAN AF TE BRENGEN, AL IS HET MAAR VOOR EEN KEER, HIJ ZAL EN HIJ MOET RIDDER ZIJN ZONDER VREES OF BLAAM!
MAAK DE DEUR EENS VOOR ME OPEN, JONGENS! IK HEB EEN RIDDERKOSTUUM GEHUURD!
EEN TINNEN OVERHEMD MET ZILVERWERK!
EEN VERGULD SCHILD MET WOESTE LEEUWEN!
WAT EEN RARE THEEPOT ZULT U ZIJN, OOM DONALD!
TJONGEJONGE, WAT ZIJN JULLIE WEER LEUK! HELPEN JULLIE ME LIEVER MET DIT HARNAS IN PLAATS VAN ME UIT TE LACHEN!
O, NATUURLIJK! WILT U NOG EEN STUKJE KACHELPIJP HEBBEN?
KLAAR! NOU? ZIE IK ER NIET FLINK EN DAPPER UIT?
EERDER ROEKELOOS DAN DAPPER, OOM DONALD!
KUNT U ZO LOPEN?
KLENG!
IK HEB M'N VOETEN NIET GOED OPGETILD!
EH... KUNT U ZE WEL VAN DE GROND KRIJGEN?
ALS IK ME ER EEN BEETJE IN OEFEN, GAAT HET BEST! ZIE JE WEL?
DAT ZAL OOK WEL MOETEN. WE KUNNEN NIET MET DE KRAANWAGEN OP HET FEEST KOMEN!
DAAR GAAT HIJ!
HIJ WEET NIET WAAR HIJ AAN BEGINT! HIJ ZAL NOG WAT TE HOREN KRIJGEN ALS HIJ ZICH IN DIT PAK LAAT ZIEN!

MOET JE DIE BEESTEN NOU TOCH 'NS HOREN! NET ALSOF ZE NOG NOOIT EEN RIDDER HEBBEN GEZIEN!
WAF!
WRAF!
KEF!
KEF!
WRAU!
WROF!
WOEF!

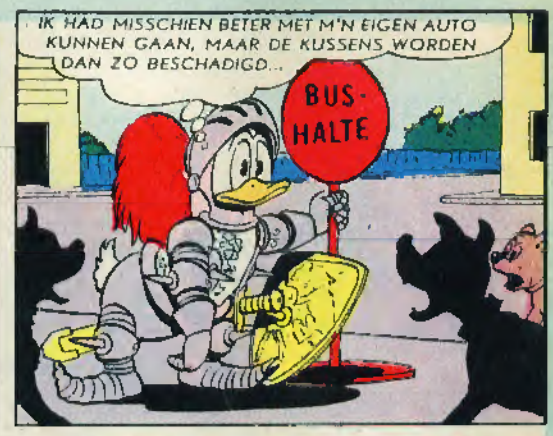
IK HAD MISSCHIEN BETER MET M'N EIGEN AUTO KUNNEN GAAN, MAAR DE KUSSENS WORDEN DAN ZO BESCHADIGD...
BUS-HALTE

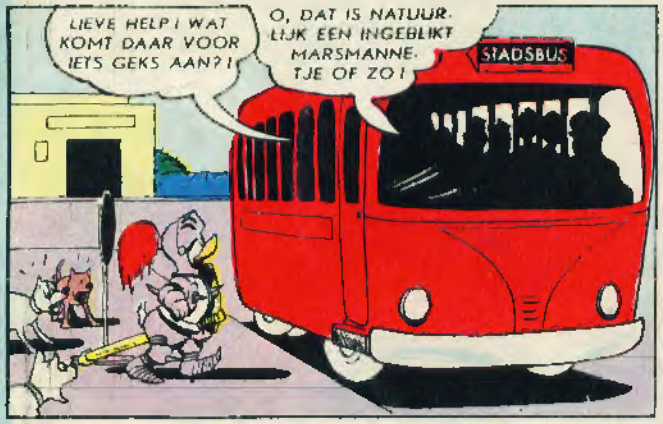
LIEVE HELP! WAT KOMT DAAR VOOR IETS GEKS AAN?!
O, DAT IS NATUURLIJK EEN INGEBLIKT MARSMANNETJE OF ZO!
STADSBUS

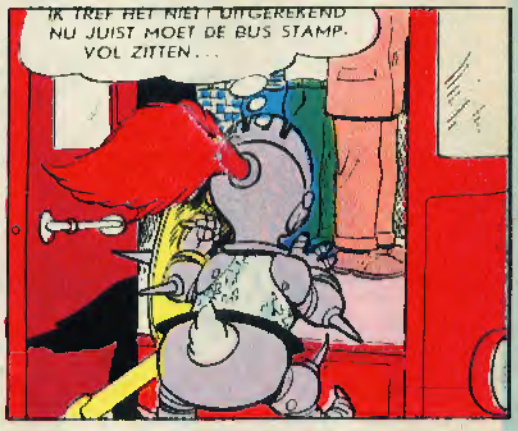
IK TREF HET NIET! UITGEREKEND NU JUIST MOET DE BUS STAMPVOL ZITTEN...

AU!
OOOH!
PIE-IEP!
A-AU!
HELP!!

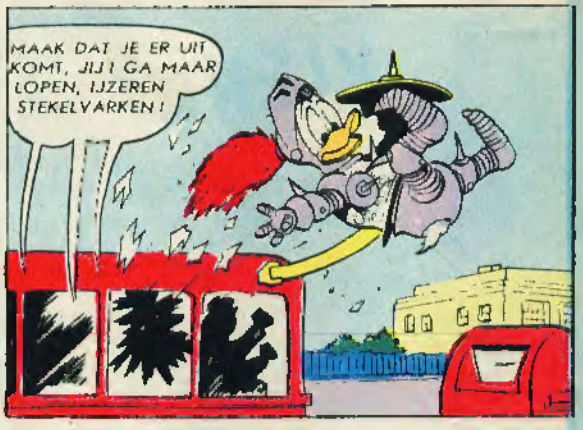
MAAK DAT JE ER UIT KOMT, JIJ! GA MAAR LOPEN, IJZEREN STEKELVARKEN!

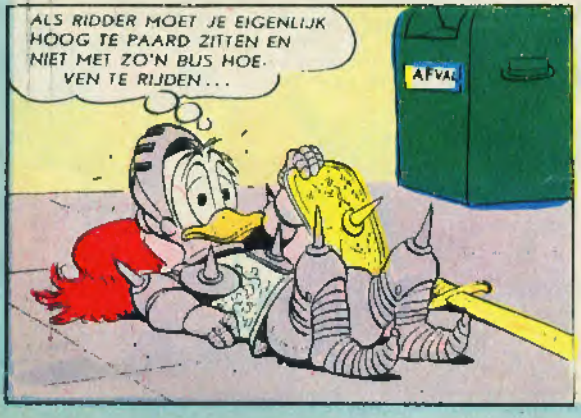
ALS RIDDER MOET JE EIGENLIJK HOOG TE PAARD ZITTEN EN NIET MET ZO'N BUS HOEVEN TE RIJDEN...
AFVAL

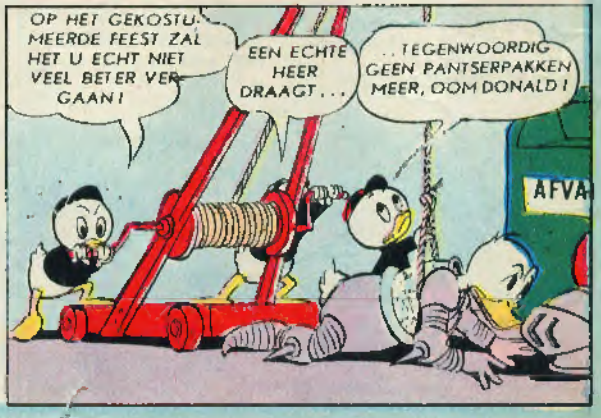
OP HET GEKOSTUMEERDE FEEST ZAL HET U ECHT NIET VEEL BETER VERGAAN!
EEN ECHTE HEER DRAAGT...
..TEGENWOORDIG GEEN PANTSERPAKKEN MEER, OOM DONALD!
AFVA

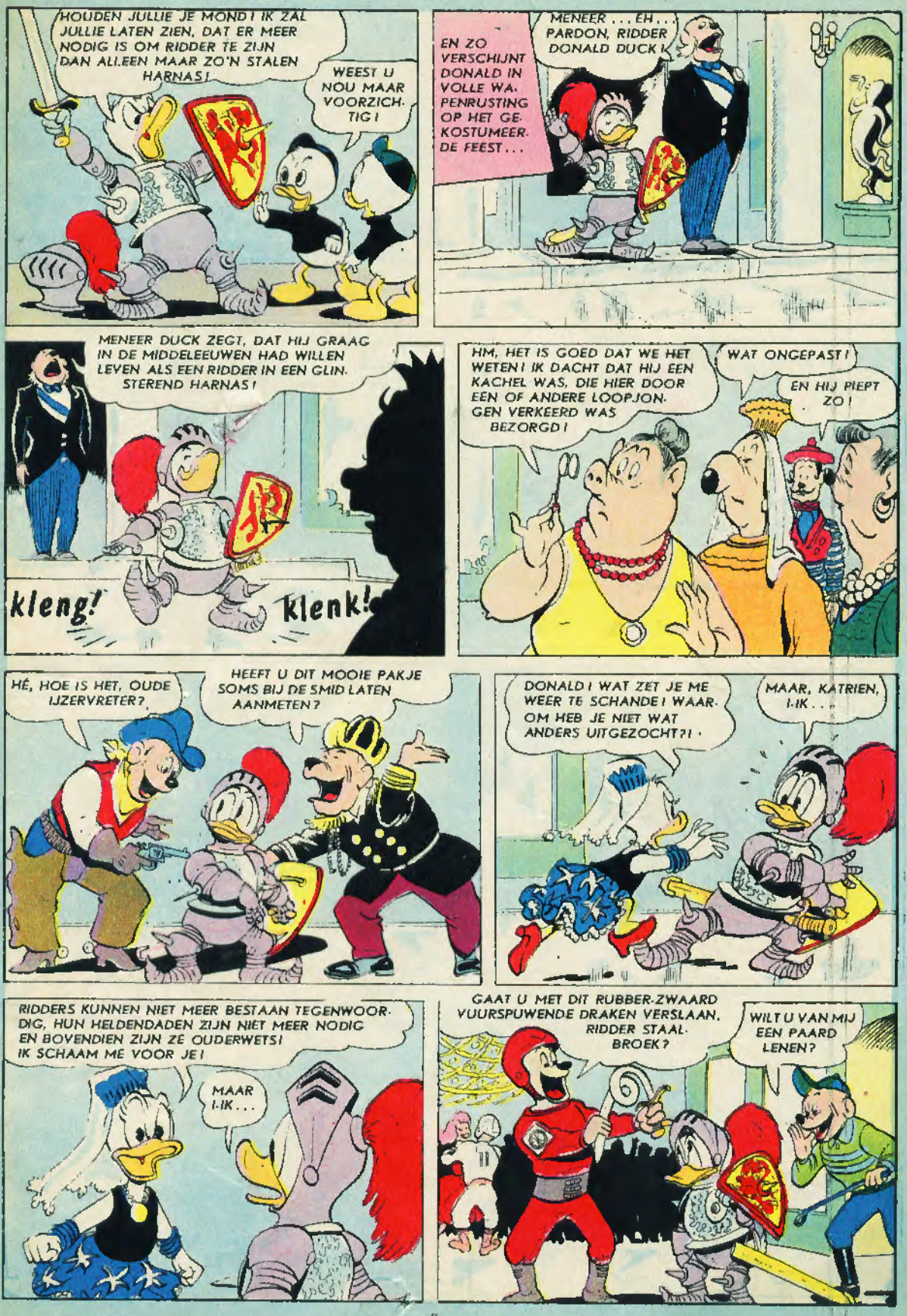
HOUDEN JULLIE JE MOND! IK ZAL JULLIE LATEN ZIEN, DAT ER MEER NODIG IS OM RIDDER TE ZIJN DAN ALLEEN MAAR ZO'N STALEN HARNAS!
WEEST U NOU MAAR VOORZICHTIG!
EN ZO VERSCHIJNT DONALD IN VOLLE WAPENRUSTING OP HET GEKOSTUMEERDE FEEST...
MENEER ... EH ... PARDON, RIDDER DONALD DUCK!
MENEER DUCK ZEGT, DAT HIJ GRAAG IN DE MIDDELEEUWEN HAD WILLEN LEVEN ALS EEN RIDDER IN EEN GLINSTEREND HARNAS!
kleng!
klenk!
HM, HET IS GOED DAT WE HET WETEN! IK DACHT DAT HIJ EEN KACHEL WAS, DIE HIER DOOR EEN OF ANDERE LOOPJONGEN VERKEERD WAS BEZORGD!
WAT ONGEPAST!
EN HIJ PIEPT ZO!
HÉ, HOE IS HET, OUDE IJZERVRETER?
HEEFT U DIT MOOIE PAKJE SOMS BIJ DE SMID LATEN AANMETEN?
DONALD! WAT ZET JE ME WEER TE SCHANDE! WAAROM HEB JE NIET WAT ANDERS UITGEZOCHT?!
MAAR, KATRIEN, I-IK...
RIDDERS KUNNEN NIET MEER BESTAAN TEGENWOORDIG, HUN HELDENDADEN ZIJN NIET MEER NODIG EN BOVENDIEN ZIJN ZE OUDERWETS! IK SCHAAM ME VOOR JE!
MAAR I-IK...
GAAT U MET DIT RUBBER-ZWAARD VUURSPUWENDE DRAKEN VERSLAAN, RIDDER STAALBROEK?
WILT U VAN MIJ EEN PAARD LENEN?

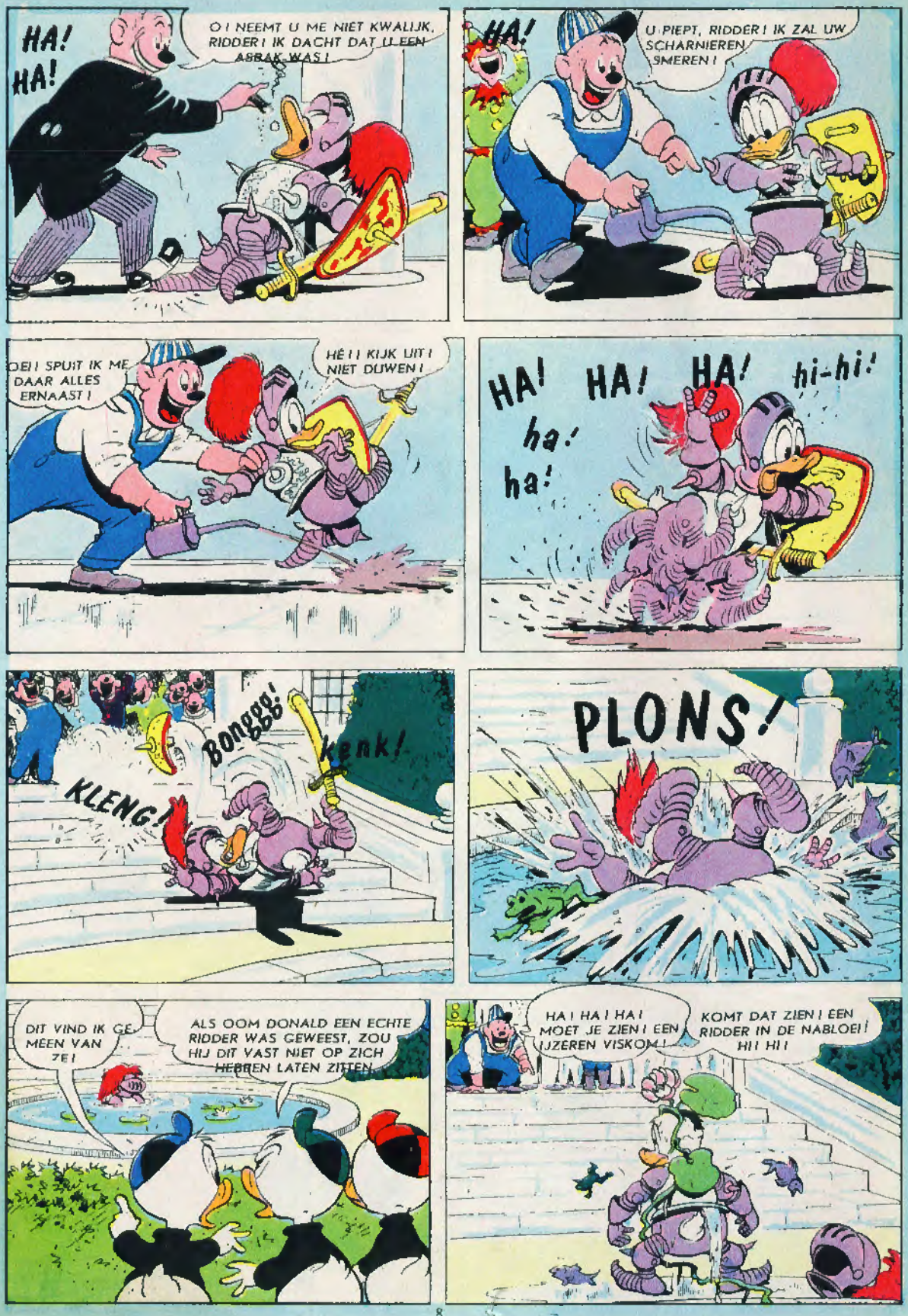
HA! HA!
O! NEEMT U ME NIET KWALIJK, RIDDER! IK DACHT DAT U EEN ASBAK WAS!
HA!
U PIEPT, RIDDER! IK ZAL UW SCHARNIEREN SMEREN!
OEI! SPUIT IK ME DAAR ALLES ERNAAST!
HÉ!! KIJK UIT! NIET DUWEN!
HA! HA! HA! hi-hi!
ha!
ha!
Bongg! Bbb
kenk!
KLENG!
PLONS!
DIT VIND IK GE-MEEN VAN JE!
ALS OOM DONALD EEN ECHTE RIDDER WAS GEWEEST, ZOU HIJ DIT VAST NIET OP ZICH HEBBEN LATEN ZITTEN.
HA! HA! HA! MOET JE ZIEN! EEN IJZEREN VISKOM!
KOMT DAT ZIEN! EEN RIDDER IN DE NABLOEI! HI! HI!

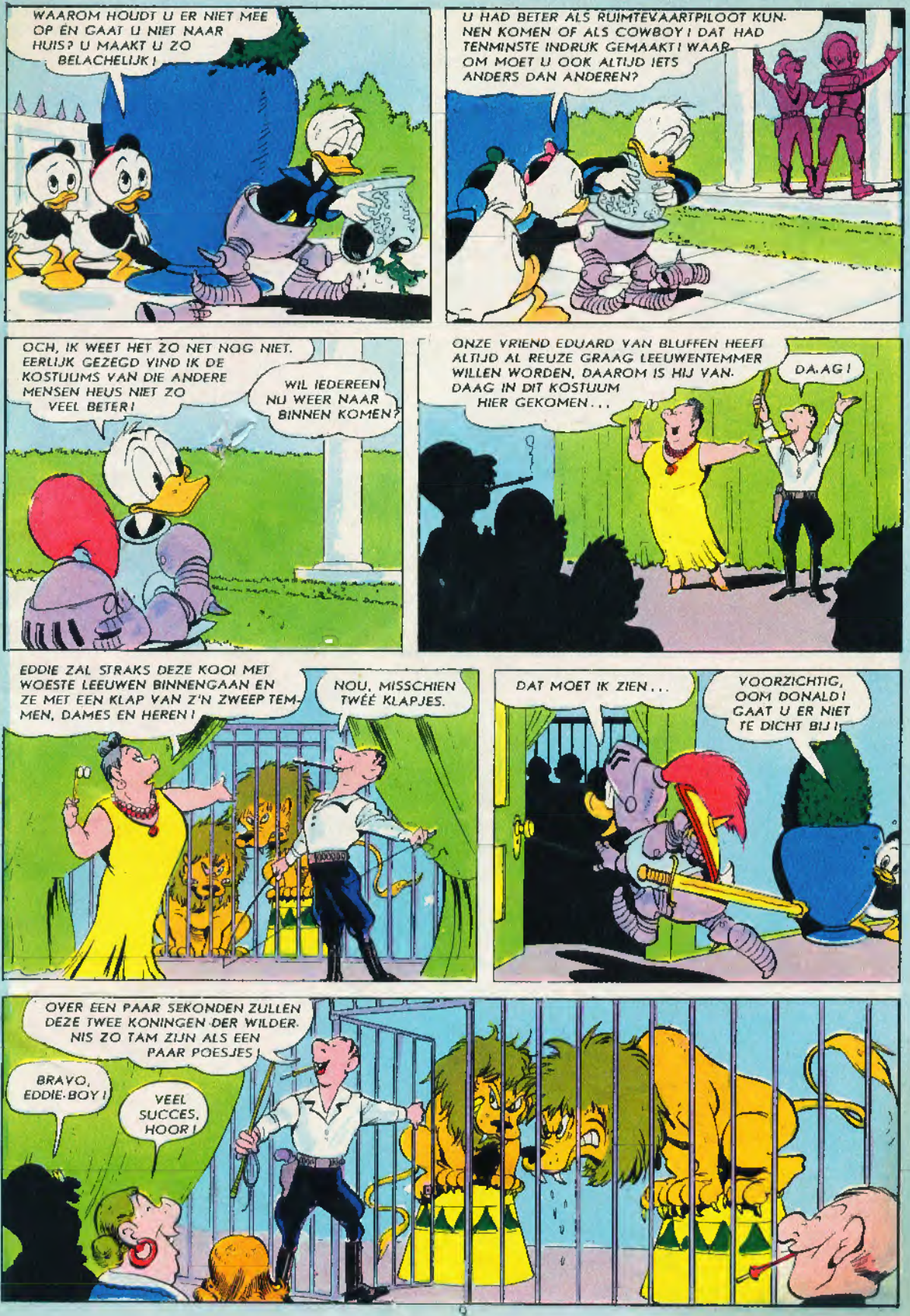
WAAROM HOUDT U ER NIET MEE OP EN GAAT U NIET NAAR HUIS? U MAAKT U ZO BELACHELIJK!
U HAD BETER ALS RUIMTEVAARTPILOOT KUNNEN KOMEN OF ALS COWBOY! DAT HAD TENMINSTE INDRUK GEMAAKT! WAAROM MOET U OOK ALTIJD IETS ANDERS DAN ANDEREN?
OCH, IK WEET HET ZO NET NOG NIET. EERLIJK GEZEGD VIND IK DE KOSTUUMS VAN DIE ANDERE MENSEN HEUS NIET ZO VEEL BETER!
WIL IEDEREEN NU WEER NAAR BINNEN KOMEN?
ONZE VRIEND EDUARD VAN BLUFFEN HEEFT ALTIJD AL REUZE GRAAG LEEUWENTEMMER WILLEN WORDEN, DAAROM IS HIJ VANDAAG IN DIT KOSTUUM HIER GEKOMEN...
DA.AG!
EDDIE ZAL STRAKS DEZE KOOI MET WOESTE LEEUWEN BINNENGAAN EN ZE MET EEN KLAP VAN Z'N ZWEEP TEMMEN, DAMES EN HEREN!
NOU, MISSCHIEN TWÉÉ KLAPJES.
DAT MOET IK ZIEN...
VOORZICHTIG, OOM DONALD! GAAT U ER NIET TE DICHT BIJ!
OVER EEN PAAR SEKONDEN ZULLEN DEZE TWEE KONINGEN DER WILDERNIS ZO TAM ZIJN ALS EEN PAAR POESJES!
BRAVO, EDDIE-BOY!
VEEL SUCCES, HOOR!

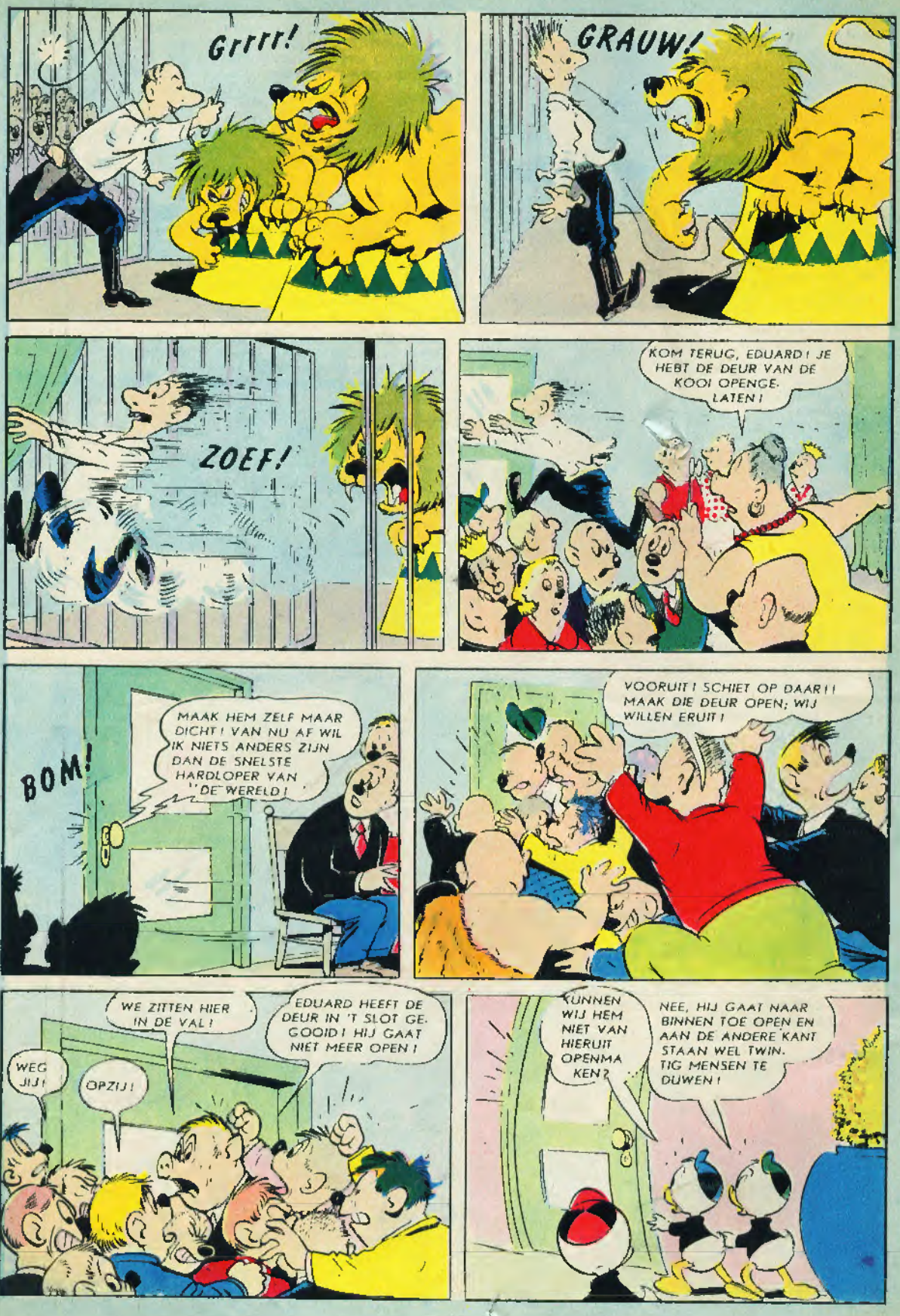
Grrrr!
GRAUW!
ZOEF!
KOM TERUG, EDUARD! JE HEBT DE DEUR VAN DE KOOI OPENGE-LATEN!
BOM!
MAAK HEM ZELF MAAR DICHT! VAN NU AF WIL IK NIETS ANDERS ZIJN DAN DE SNELSTE HARDLOPER VAN DE WERELD!
VOORUIT! SCHIET OP DAAR!! MAAK DIE DEUR OPEN; WIJ WILLEN ERUIT!
WE ZITTEN HIER IN DE VAL!
EDUARD HEEFT DE DEUR IN 'T SLOT GE-GOOID! HIJ GAAT NIET MEER OPEN!
WEG JIJ!
OPZIJ!
KUNNEN WIJ HEM NIET VAN HIERUIT OPENMA-KEN?
NEE, HIJ GAAT NAAR BINNEN TOE OPEN EN AAN DE ANDERE KANT STAAN WEL TWIN-TIG MENSEN TE DUWEN!

HELP ! D-D-DAAR KOMEN D-DE LEEUWEN AL AAN ! IK WIL ERUIT ! ! HELLUP ! ! HELLUP ! !

WE MOETEN HULP HALEN !
WAARSCHUW DE POLITIE EN DE BRANDWEER !
WAT WE OOK DOEN, ZE ZULLEN TOCH TE LAAT KOMEN !

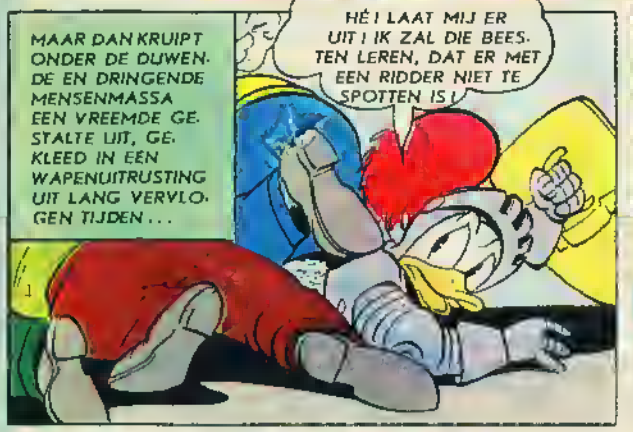
MAAR DAN KRUIPT ONDER DE DUWENDE EN DRINGENDE MENSENMASSA EEN VREEMDE GESTALTE UIT, GEKLEED IN EEN WAPENUITRUSTING UIT LANG VERVLOGEN TIJDEN . . .
HÉ ! LAAT MIJ ER UIT ! IK ZAL DIE BEESTEN LEREN, DAT ER MET EEN RIDDER NIET TE SPOTTEN IS !

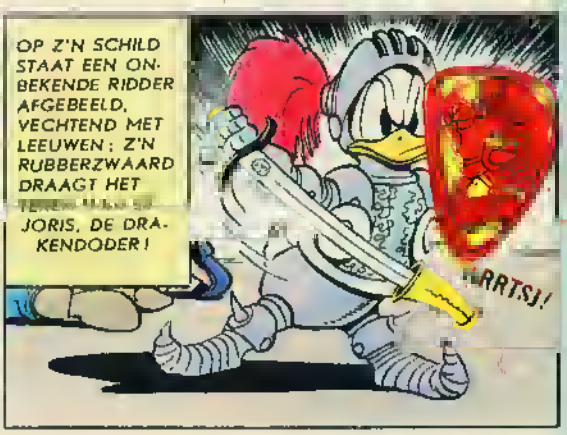
OP Z'N SCHILD STAAT EEN ONBEKENDE RIDDER AFGEBEELD, VECHTEND MET LEEUWEN ; Z'N RUBBERZWAARD DRAAGT HET
JORIS, DE DRAKENDODER !
RRTSJ !

HIJ MAG DAN NIET IN DEZE TIJD THUISHOREN, ZE HEBBEN HEM NU NODIG . . . EN DAT IS HET BELANGRIJKSTE VOOR RIDDER DONKILD !
kleng! klenk!

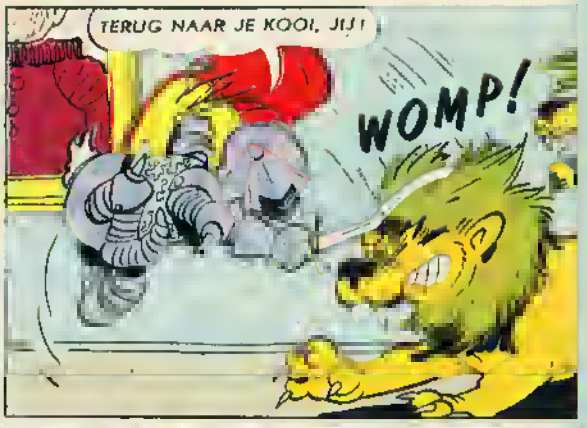
TERUG NAAR JE KOOI, JIJ !
WOMP!

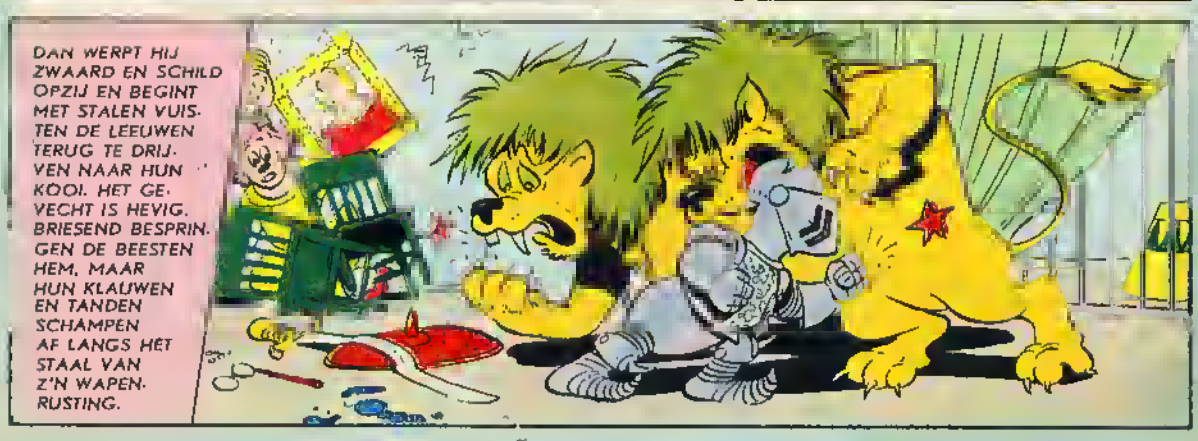
DAN WERPT HIJ ZWAARD EN SCHILD OPZIJ EN BEGINT MET STALEN VUISTEN DE LEEUWEN TERUG TE DRIJVEN NAAR HUN KOOI. HET GEVECHT IS HEVIG. BRIESEND BESPRINGEN DE BEESTEN HEM, MAAR HUN KLAUWEN EN TANDEN SCHAMPEN AF LANGS HET STAAL VAN Z'N WAPENRUSTING.

DE LEEUWEN DEINZEN TE-RUG! ZE VLUCH-TEN!

HIJ DRIJFT ZE TE-RUG IN HUN KOOI.

BENG!

DAAR STAAT HIJ, DE DAP-PERE STRIJ-DER! HIJ KIJKT DE MENSEN AAN DIE HEM HEBBEN UITGE-LACHEN. Z'N HARNAS SCHIT-TERT IN DE LICHTEN VAN DE FEESTZAAL.

NU HOOR IK NIEMAND MEER LACHEN...

DONALD! MIJN HELD! JE HEBT ONS ALLEMAAL HET LEVEN GERED!

NOU, IK HEB NU WEL GEMERKT DAT ER HEEL WAT MEER NODIG IS OM RIDDER TE ZIJN DAN ALLEEN MAAR ZO'N PAK VAN IJZER! JE MOET ZELFS OOK IETS RIDDERLIJKS HEBBEN!

EN RIDDER DONALD HEEFT DAT! DAT HEB IK ALTIJD WEL GEZEGD... HET IS ERG JAMMER, DAT ER NIET MEER MENSEN ZIJN ZOALS HIJ!

EN EVEN LATER...

WE NEMEN ALLES TERUG WAT WE GEZEGD HEBBEN, OOM DONALD! RIDDERS ZIJN NIET OUDERWETS, ZE PASSEN WÉL IN DEZE TIJD!

WILT U DAN WEER GOED ZIJN OP ONS, OOM DONALD? WIJ ZULLEN UW SCHILD VOOR U DRAGEN!

JA, EN OOK DAT RUBBERZWAARD VAN U, RIDDER DONALD!

OLLE KAPOEN EN DE PLAGIAAN

SINDS KORTE TIJD HUISDE ER IN HET BOS EEN DIER, DAT IEDEREEN VEEL LAST BEZORGDE: EEN PLAGIAAN. PUK TOFFEL WIST WEL, HOE JE DIT NARE BEEST KON VERJAGEN, MAAR TOT NOG TOE HAD HIJ DAARBIJ WEINIG GELUK GEHAD. EN NU WILDE HIJ DE PLAGIAAN GAAN VANGEN MET EEN LASSO. JA, PUK WIST PRECIES, HOE JE DAT MOEST DOEN. HET WAS HEEL EENVOUDIG, HOOR!

KIJK OLLE, JE LEGT DE LUS ZO NEER . . . JE GEEFT EEN FLINK RUK EN . . .

HO . . . NIET ZO, NATUURLIJK!

H-HELP . . . IK VAL . . . !

PUK . . . VOORZICHTIG KOM TERUG!

HOLDERDEBOLDER! DAAR ROLDE PUK DE HELLING AF EN ONDERWEG RAAKTE HIJ STEEDS VASTER VERSTRIKT IN ZIJN LASSO.

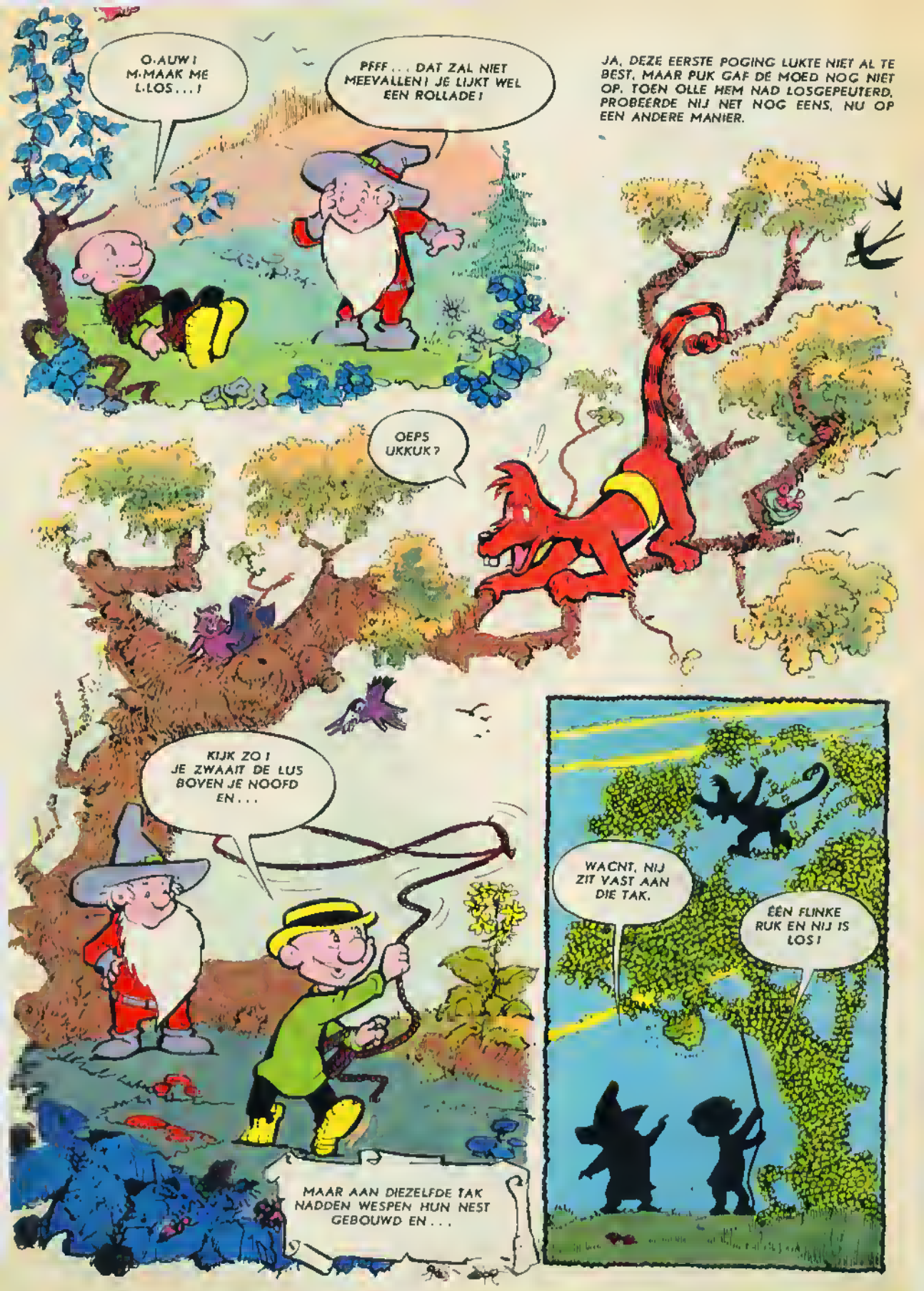
O-AUW! M-MAAK ME L-LOS...!
PFFF... DAT ZAL NIET MEEVALLEN! JE LIJKT WEL EEN ROLLADE!
JA, DEZE EERSTE POGING LUKTE NIET AL TE BEST. MAAR PUK GAF DE MOED NOG NIET OP. TOEN OLLE HEM NAD LOSGEPEUTERD, PROBEERDE NIJ NET NOG EENS, NU OP EEN ANDERE MANIER.
OEPS UKKUK?
KIJK ZO! JE ZWAAIT DE LUS BOVEN JE NOOFD EN...
WACNT, NIJ ZIT VAST AAN DIE TAK.
ÉÉN FLINKE RUK EN NIJ IS LOS!
MAAR AAN DIEZELFDE TAK NADDEN WESPEN HUN NEST GEBOUWD EN...

© 1959 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.

Door een plotselinge uitbarsting van de vulkaan Vesuvius is het dorpje Veroni, waar Angela en Berto met hun ouders woonden, geheel verwoest. De kinderen worden naar een Roode Kruiskamp gebracht, waar de vluchtelingen uit Veroni en omstreken zijn samengebracht. Er is daar een man die ook Baroni heet, doch hij is voor Angela en Berto een onbekende. Als de vluchtelingen in autobussen naar Napels en Rome worden vervoerd, sluiten zij zich bij de man aan om ook naar Rome te kunnen komen, want Berto herinnert zich dat daar een oom van hen woont.

DE SPEURTOCHT
VAN ANGELA EN BERTO

Het spannende avontuur van twee Italiaanse kinderen, geschreven door C. BUTNER en getekend door HANS KRESSE

5

HET was al middag toen de autobus langs de Via Appia, een van Rome's oudste wegen, de stad binnenreed.
Gedurende de nacht hadden ze in de volgepakte bus nu en dan wat zitten dommelen, maar toen de dag aanbrak, kwamen ze ogen te kort, want alles wat ze zagen was nieuw voor hen.
Hoewel ze erg moe waren, praatten en vroegen ze honderd uit.
Het ogenblik naderde nu dat ze hun eigen weg zouden moeten zoeken, het moment dat ze de veilige bus zouden moeten verlaten en afscheid nemen van meneer Baroni, hun vader van één nacht.
Deze had de chauffeur van de bus verzocht langs het tramstation te rijden, opdat daar dan de beide kinderen zouden kunnen worden afgezet.
„Denk er om, kinderen, als jullie je oom en tante niet kunnen vinden, ga dan direct naar de politie!" had hun tijdelijke vader hun ingeprent. „De politie zal jullie dan wel verder wijzen en julie in geen geval aan je lot overlaten. Bij hen zijn jullie altijd veilig."
„We gaan vader en moeder zoeken," had Berto daarop kort geantwoord en daarna bedankte hij de kleine man voor alles wat hij voor hen had gedaan.
Toen de bus met een ruk voor het tramstation stopte, stond meneer Baroni aarzelend op. Hij was er helemaal niet zo gerust op, dat de kinderen goed terecht zouden komen, maar wat kon hij doen?
Aan de andere kant was hij eigenlijk maar blij, dat hij ze nu kwijt was, want als ze hem zouden blijven volgen, zou hij zich geen raad weten. Hij was bezweken voor hun dringend verzoek en had hen geholpen, door hen als zijn eigen kinderen mee in de bus naar Rome te nemen.
Hij hielp hen nu uitstappen. „Denk er om wat ik jullie gezegd heb, kinderen!" waarschuwde hij nog eens dringend, voor hij zelf weer instapte.
Berto antwoordde niet en nam Angela bij de hand. Het was erg druk op straat. Zoiets hadden de kinderen nog nooit gezien. In hun dorpje Veroni kwamen maar zelden auto's. De wegen waren er slecht en de huisjes waren oud en bouwvallig.
Hier stonden ze nu plotseling midden in een drukke straat waar auto's, trams en motorfietsen zonder ophouden voorbij raasden, terwijl ze op de stoep door de haastige voetgangers bijna onder de voet werden gelopen.
Verschrikt keek Angela om zich heen. Moesten ze in deze drukke wereld hun ouders zoeken? Ze had zich een grote stad wel heel anders voorgesteld.... niet zó druk!
De bus zette zich weer in beweging en achter een van de raampjes meenden ze het bedroefde gezicht van meneer Baroni te zien. Berto wilde zijn hand opsteken, maar op hetzelfde ogenblik werd hij bijna omver geduwd door een grote forse man die een koffer op zijn schouder droeg.
„Hé, joch, kijk uit waar je gaat! Uit de weg!" klonk het ruw.
„Hier moeten we naar binnen," mompelde Berto, toen de bus uit het gezicht verdwenen was.
Het gebouw van de trammaatschappij was heel groot en hoog en een grote stoep leidde naar een brede hal.
Beduusd en verlegen gingen ze de stoeptreden op en toen ze bij de deur van de hal kwamen, durfden ze nauwelijks naar binnen.
„Wat komen jullie hier doen?" klonk plotseling de stem van een onvriendelijk uitziende man in een prachtig uniform met grote tressen op de borst.
„Wij moeten hier zijn!" vermande Berto zich, terwijl hij zijn zusje stevig vasthield.
Een ogenblik liet de man in uniform, die de portier van het gebouw was, zijn blik over de kinderen gaan.
Wat zouden deze armetierige, vieze kinderen hier moeten? Bedelen natuurlijk!
„Schiet op! Er is hier geen plaats voor jullie!" snauwde hij. „Geen gebedel hier!"
„Gebedel?" herhaalde Berto ontsteld. „Wij bedelen niet!.. Bent u van de trammaatschappij, meneer?"

„Ja, natuurlijk en ik ben hier juist om kwajongens als jullie van de deur af te houden. Bedelen moet je ergens anders doen!" snauwde de portier weer.
„Maar we moeten u iets vragen,... kent U meneer Monteza? Dat is mijn oom!" zei Berto vlug. „Die werkt hier."
De portier bekeek de kinderen nog eens goed. Hij kende niet alle namen van de mensen die bij de maatschappij werkten, dat waren er honderden, maar deze bedelkinderen met hun zwarte gezichten, ongekamde haren en gescheurde kleren zouden in dit deftige gebouw toch wel niemand te zoeken hebben. Dat stond voor hem vast.
„Zo, is Monteza je oom en werkt die hier? Nou, jullie hoeven bij mij niet met zulke smoesjes aan te komen. Ik ken helemaal geen Monteza en er werkt hier ook geen Monteza. Vooruit scheer jullie weg!" en hij gaf Berto een duwtje in de rug. Angela begon te huilen. Dit was te veel voor haar. Eerst alle emoties van de vorige twee dagen, de lange, vermoeiende en slapeloze nacht in de grot en toen in de oude autobus, de overweldigende drukte om hen heen en nu dit. Als bedelaars werden ze weggejaagd door een man in een uniform, misschien was het wel de directeur zelf! En dan beweerde hij nog dat hun oom helemaal niet bij de trammaatschappij werkte!
„Mijn oom werkt hier wèl, meneer, hij werkt bij de trammaatschappij in Rome!" riep ze snikkend uit. De portier kon niet langer aan haar oprechtheid twijfelen en vroeg: „Wat moeten jullie dan met je oom?"
„Zijn adres," antwoordde Berto voor zijn zusje, terwijl hij haar tegen zich aan drukte. „Wij moeten zijn adres!"
Op dat moment kwam een deftige meneer naar buiten, een dikke actetas onder zijn arm en een wandelstok in de hand. „Wie zijn dat, portier?" vroeg hij vriendelijk en op de kinderen wijzend.
„Bedelaartjes?"
De portier antwoordde niet direct, maar even later bromde hij: „Ze zoeken iemand. Iemand met de naam Monteza. Bij de trammaatschappij, meneer."
„Heb ik iemand in dienst met die naam, portier?"
„Ik zou het u niet kunnen zeggen, meneer," antwoordde de portier nu opeens vriendelijker en beleefder, „maar...."
„Monteza is mijn oom, meneer," viel Berto de portier in de rede. „Wij willen zijn adres hebben, meer niet."
„Jullie oom? Wie zijn julite dan wel, kinderen? En waarom die tranen, meisje? Zo'n verdriet?" vroeg de deftige meneer en hij legde zijn ene hand op de schouder van Angela, dikke tranen gleden langs haar smerige wangen.
„Ach meneer, het heeft niets te betekenen," viel de portier uit. „Ik stuurde ze weg.... eh.... zal ik uw wagen roepen, meneer?"
De meneer met de wandelstok deed echter of hij de portier niet hoorde en vervolgde: „Die kinderen zoeken iemand, breng ze naar de afdeling personeel en probeer er daar achter te komen of er een Monteza bij ons werkt en dan geef je deze kinderen het adres van die man."
„Zoals u wilt, meneer," antwoordde de portier gedienstig. „Maar.... eh, moet ik deze schoolertjes mee naar binnen nemen? De andere heren zullen...."
„Doe wat ik gezegd heb, portier! Gaan jullie maar met deze meneer mee, kinderen, dan zal hij je wijzen, waar je het adres van je oom kunt krijgen!" zei de meneer vriendelijk en hij bleef op de stoep staan tot de portier, gevolgd door Angela en Berto, in de hal verdwenen was. „Afdeling personeel, portier!" riep hij de man nog na.

„Het zijn vluchtelingen uit Veroni....", fluisterde hij.

Schuchter en beduusd door zoveel pracht en praal om hen heen, liepen de kinderen achter de grote portier aan, door de lange hal met marmeren zullen en dan een brede trap op. Boven gekomen, bracht hij hen in een kamer, waar verschillende juffrouwen aan het werk waren.
„Hebben wij 'n Monteza in dienst?" vroeg de portier aan de juffrouw die hem te woord stond.
„Ogenblikje," was het antwoord en ze nam een groot boek uit de kast nadat ze nieuwsgierig naar Angela en Berto gekeken had. „Monteza.." herhaalde ze en Berto knikte heftig met z'n hoofd. „Op welke afdeling?" Vragend keek de portier Berto aan.
„Welke afdeling, vraagt de juffrouw, hoor je 't niet?"
Berto haalde zijn schouders op. Hij had er geen flauw idee van. Hij stond op de tram, voor zover hij wist en dus antwoordde hij tenslotte: „Mijn oom werkt op de tram zelf."
„Conducteur?" vroeg de portier, die goed liet blijken dat hij niet de minste belangsteling voor het geval had.
Weer haalde Berto z'n schouders op. „Je weet niet veel, hè?" beet de man hem toe, en wendde zich daarop tot de juffrouw: „Zoekt u maar eens onder „rijdend personeel"."
„Monteza...." herhaalde de juffrouw en zocht nu in een ander boek. „Monteza.... Monteza.... nee, wij hebben niemand met die naam. Moet die dan bij ons werken, portier?"
„Welnee, die kinderen kletsen maar wat. Ik zou ze hier helemaal niet gebracht hebben als de directeur me die opdracht niet gegeven had," verzekerde hij de juffrouw.
„Mijn oom werkt bij de trammaatschappij," hield Berto vol. „Zoekt u nog eens goed, juffrouw, hij móét hier werken."
„Ik zal eens in de andere afdeling zoeken, een ogenblikje.." en weer ging ze enige lijsten met namen door, maar op geen daarvan bleek de naam Monteza voor te

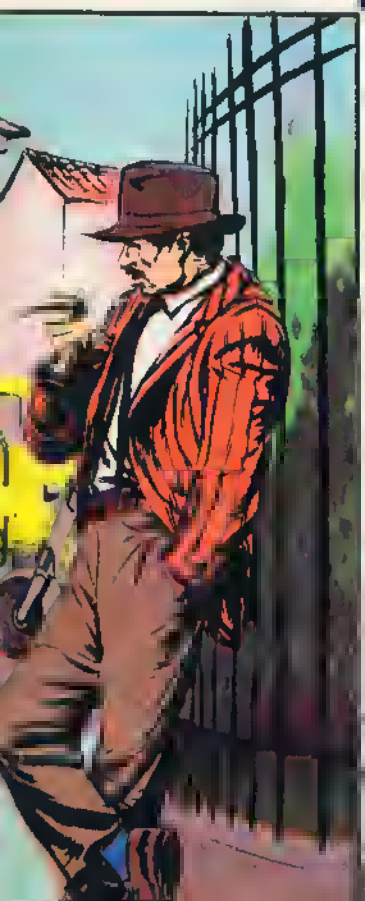

„Weet u de via Voresa?" vroeg Berto aan een man, die tegen een hek leunde.

komen. „Het spijt me, maar we hebben geen enkele Monteza in dienst. Hoe kom je er bij, dat hij bij ons moet werken?" vroeg de juffrouw, terwijl ze de boeken weer dicht klapte.

Berto dacht even na maar Angela antwoordde al. „Dat heeft mijn vader zélf gezegd!" Ze huilde nu niet meer, want de hulpvaardige meneer beneden en nu deze juffrouw hadden haar nieuwe moed gegeven. „Hij werkte hier!" De juffrouw keek even de kamer rond en riep toen naar de anderen: „Kennen jullie een Monteza hier?" Maar allen schudden het hoofd.

„Vroeger heeft hier een Monteza gewerkt, geloof ik!" zei opeens een juffrouw, die tot nu toe zwijgend over haar werk gebogen had gezeten. „Kijk maar eens op de oude lijsten."

Hierop nam de ander weer een boek en na enig zoeken riep ze verheugd: „Inderdaad, we hebben een trambestuurder gehad met die naam, maar hij is al ruim twee jaar hier weg! Wat moeten jullie van die man?"

„Zijn adres," zei Berto. „Heeft u dat?"

„Via Vorese, nummer achtentwintig," las de juffrouw voor. „Maar misschien is het wel een oud adres."

„Via Vorese," herhaalde Berto. „Nummer achtenzwintig. Waar is die via Vorese, meneer?" vroeg hij aan de portier, die ongeduldig begon te worden.

„Achter station di Termini," antwoordde hij bits. „Vooruit, je weet nu wat je weten wilde, opschieten! Naar beneden en de deur uit. We hebben hier wel meer te doen!"

Enkele ogenblikken later stonden Angela en Berto weer op straat. „Weet u de via Vorese?" vroeg Berto aan een man, die tegen een hek geleund stond.

„Via Vorese?" vroeg de man, die een sigaret in z'n mondhoek had. „Moeten jullie daar heen?"

„Ja, meneer," antwoordde Angela. „Daar woont mijn oom!" — „Je oom? Zo zo, en wie zijn jullie?" vroeg de man, terwijl hij het peukje sigaret op straat wierp en het met de voet uitdoofde.

„Berto Baroni," zei de jongen nu. „Dit is mijn zusje."

„En wonen jullie ook in de via Vorese?" — „Nee, wij wonen eigenlijk in Veroni, waar die aardbeving is geweest. Wij zijn vanmiddag met een bus hier gekomen," verklaarde Berto. „Weet u de via Vorese?"

„Jazeker.. eh.. ik zal jullie die wijzen.. Wacht, ik loop wel een eindje met jullie mee, kinderen," zei hij vriendelijk. „In zo'n grote stad verdwaal je zo gauw. Jullie willen zeker wel wat drinken, hè? Het is eigenlijk veel te warm om te lopen." — „Graag, meneer!" riep Angela direct uit. „Ik heb reuze dorst!"

„Mijn naam is Vittorio. Zeg maar gewoon Vittorio, hoor. Meneer is zo deftig, vind je niet? Zo, komen jullie uit Veroni? En waar zijn je ouders dan?" vroeg de man.

„Dat weten we niet," zei Berto bedrukt en stak zijn handen in zijn zakken. „Misschien bij mijn oom."

„Dus jullie ouders weten ook niet waar jullie zijn?" wilde Vittorio weten.

„Die denken dat we dood zijn!" verklaarde Angela.

Vittorio floot eens tussen zijn tanden, dacht een ogenblik na en zei dan opgewekt: „Komen jullie maar mee. Vittorio zal jullie eerst eens goed laten eten en drinken en dan breng ik jullie wel even naar de via Vorese." Eten en drinken, dat hoefde hij geen twee keer te zeggen! Een eind verderop verdwenen Angela en Berto met de vriendelijke Vittorio in een klein zaakje, waarbuiten met grote letters stond aangekondigd, dat het hier daar goedkoop was. „Goedemiddag, Vittorio," klonk het van achter het buffet. Een dikke roodharige vrouw, die juist glazen met een vuile doek stond af te drogen, kwam naar hen toe. — „Deze twee kleine vrienden van me hebben honger en dorst!" verklaarde Vittorio. „Geef ze brood en limonade, Margherita, of drink je hier, Berto?"

„Bier? tk?" Verwonderd keek Berto van Vittorio naar de rossige grote vrouw, die de kinderen nieuwsgierig opnam. Vittorio en de vrouw schenen elkaar goed te kennen. „Gaan julie daar maar zitten, aan dat tafeltje in de hoek," nodigde de man hen uit. „Dan kunnen jullie eerst wat drinken en eten. Arme kinderen...."

Dankbaar keken Angela en Berto de man aan. Zomaar eten en drinken, zonder dat ze een cent hoefden te betalen. Vittorio verdween een ogenblik met de vrouw achter het buffet. „Ouderloos," bromde hij. „Liepen zó maar in mijn armen! Misschien een goede vangst.. Bel Arrigo op dat hij met de wagen komt. Sluit de voordeur af, tot we weg zijn. We hebben geen pottekijkers nodig." — „Weet je zeker dat niemand ze zal zoeken?" fluisterde de vrouw, terwijl ze naar de kinderen keek. „Absoluut zeker," zei Vittorio op gedempte toon.. „Ze komen niet uit Rome. Vluchtelingen uit Veroni of zoiets. Bij de Vesuvius."

Even later voegde Vittorio zich weer bij Angela en Berto, die nu ieder op een stoel aan een morsig tafeltje zaten. „Vertel eens Berto, hoe zijn jullie eigenlijk in Rome gekomen? Kennen jullie hier niemand, behalve op dat adres in via Vorese?"

Berto deed hem nu het hele verhaal, hoe ze op de berghelling in de grot bescherming hadden gevonden, toen uit het Roode Kruiskamp waren gekomen en hoe ze tenslotte in Rome waren verzeild geraakt en nu het adres in de via Vorese op 't kantoor van de trammaatschappij hadden gekregen. „Dus je oom weet helemaal niet dat jullie komen? Hij weet niets van jullie?" vroeg Vittorio belangstellend.

Berto schudde het hoofd. „Nee," zei hij peinzend. „Bij de maatschappij zeiden ze dat het misschien zelfs een oud adres is!"

Vittorio stak een sigaret op. „Rook je Berto?" Deze schudde z'n hoofd en lachte wat verlegen. „tk mag nog niet roken!"

„Mag niet? Nu ben je niet thuis. Je bent nu vrij! Je bent nu een grote kerel!"

Even later bracht de vrouw een bord vol gesmeerde boterhammen en twee grote flessen ijskoude limonade en nog een glas wijn voor hun nieuwe vriend. Zwijgend deden de kinderen zich te goed en in een minimum van tijd stonden nog slechts een leeg bord en twee lege flessen op tafel. Buiten stopte een zwarte auto en op hetzelfde moment stond Vittorio op. „Hé, daar zie ik net een vriend van me aankomen. Wacht eens hij heeft zijn auto bij zich. Nou, dan kan hij jullie mooi even naar je oom brengen!"

Berto keek zijn zusje aan. Zouden ze wel meegaan? Maar Angela holde al naar buiten. De chauffeur had het portier al geopend en voor Berto iets kon zeggen zat ze al achterin, blij dat ze niet hoefde te lopen.

„Jullie hoeven maar!" riep Vittorio vrolijk uit, terwijl hij de chauffeur een knipoogje gaf, maar het viel Berto wel op dat Vittorio helemaal niet betaalde voor het eten en drinken. Met één been in de auto aarzelde Berto nog even, maar Vittorio, die na hem instapte, duwde hem naar binnen en op hetzelfde moment begon de wagen te rijden....

Zouden ze wel met die vreemde mannen meegaan?

Wat gaat er nu met Angela en Berto gebeuren? Zou Vittorio hen naar het adres brengen, waar hun oom woont? Of heeft hij andere plannen...?!

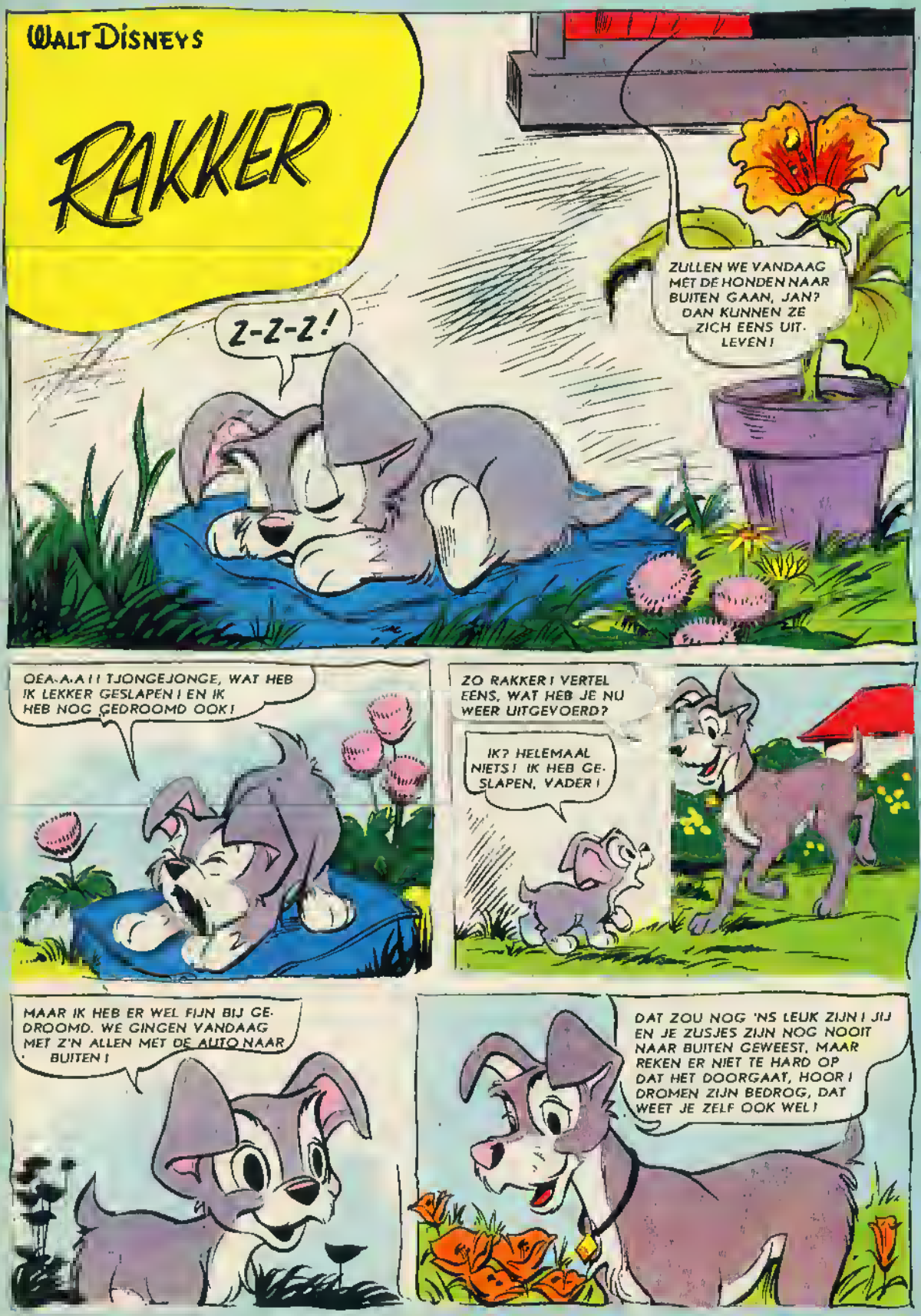
WALT DISNEY'S
RAKKER
Z-Z-Z!
ZULLEN WE VANDAAG MET DE HONDEN NAAR BUITEN GAAN, JAN? DAN KUNNEN ZE ZICH EENS UIT-LEVEN!
OEA-A-A!! TJONGEJONGE, WAT HEB IK LEKKER GESLAPEN! EN IK HEB NOG GEDROOMD OOK!
ZO RAKKER! VERTEL EENS, WAT HEB JE NU WEER UITGEVOERD?
IK? HELEMAAL NIETS! IK HEB GE-SLAPEN, VADER!
MAAR IK HEB ER WEL FIJN BIJ GE-DROOMD. WE GINGEN VANDAAG MET Z'N ALLEN MET DE AUTO NAAR BUITEN!
DAT ZOU NOG 'NS LEUK ZIJN! JIJ EN JE ZUSJES ZIJN NOG NOOIT NAAR BUITEN GEWEEST, MAAR REKEN ER NIET TE HARD OP DAT HET DOORGAAT, HOOR! DROMEN ZIJN BEDROG, DAT WEET JE ZELF OOK WEL!

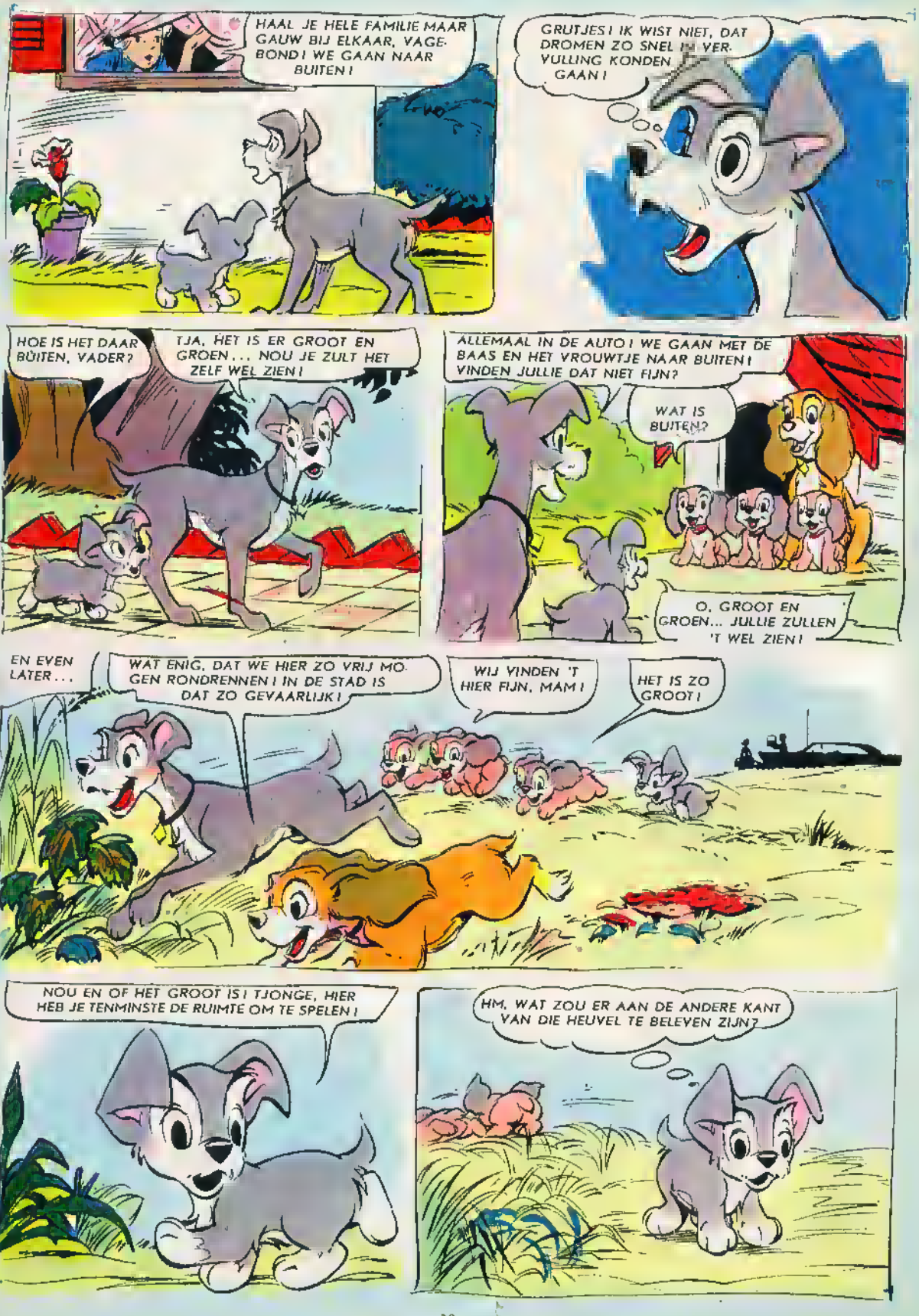
HAAL JE HELE FAMILIE MAAR GAUW BIJ ELKAAR, VAGEBOND! WE GAAN NAAR BUITEN!
GRUTJES! IK WIST NIET, DAT DROMEN ZO SNEL IN VERVULLING KONDEN GAAN!
HOE IS HET DAAR BUITEN, VADER?
TJA, HET IS ER GROOT EN GROEN... NOU JE ZULT HET ZELF WEL ZIEN!
ALLEMAAL IN DE AUTO! WE GAAN MET DE BAAS EN HET VROUWTJE NAAR BUITEN! VINDEN JULLIE DAT NIET FIJN?
WAT IS BUITEN?
O, GROOT EN GROEN... JULLIE ZULLEN 'T WEL ZIEN!
EN EVEN LATER...
WAT ENIG, DAT WE HIER ZO VRIJ MOGEN RONDRENNEN! IN DE STAD IS DAT ZO GEVAARLIJK!
WIJ VINDEN 'T HIER FIJN, MAM!
HET IS ZO GROOT!
NOU EN OF HET GROOT IS! TJONGE, HIER HEB JE TENMINSTE DE RUIMTE OM TE SPELEN!
HM, WAT ZOU ER AAN DE ANDERE KANT VAN DIE HEUVEL TE BELEVEN ZIJN?

WRAF! WRAF! HALLO! IK BEN RAKKER! EN WAT BEN JIJ VOOR IEMAND?
!
WAAROM LOOP JE NOU WEG? WIL JE KRIJGERTJE SPELEN?
AU!
HÉ, DAT IS NIET EERLIJK! WAAROM HEB JE ME NIET METEEN GEZEGD DAT JE KON KLIMMEN?! JIJ BENT VAST EEN AAP!
TONK!
AU! KIJK UIT, ZEG!
IK BEN GEEN AAP, SUFFERD! IK BEN 'N EEKHOORN!
O, NOU, IK VIND EEKHOORNS NIET LEUK! DAG HOOR!
INTUSSEN, EVEN VERDEROP...
WEET JIJ, WAAR RAKKER IS? IK KAN HEM NERGENS VINDEN!
O, IK ZOEK HEM WEL EVEN OP!
LIEVE HELP!! WAT ZOU DAT NU WEER ZIJN?
BOE!

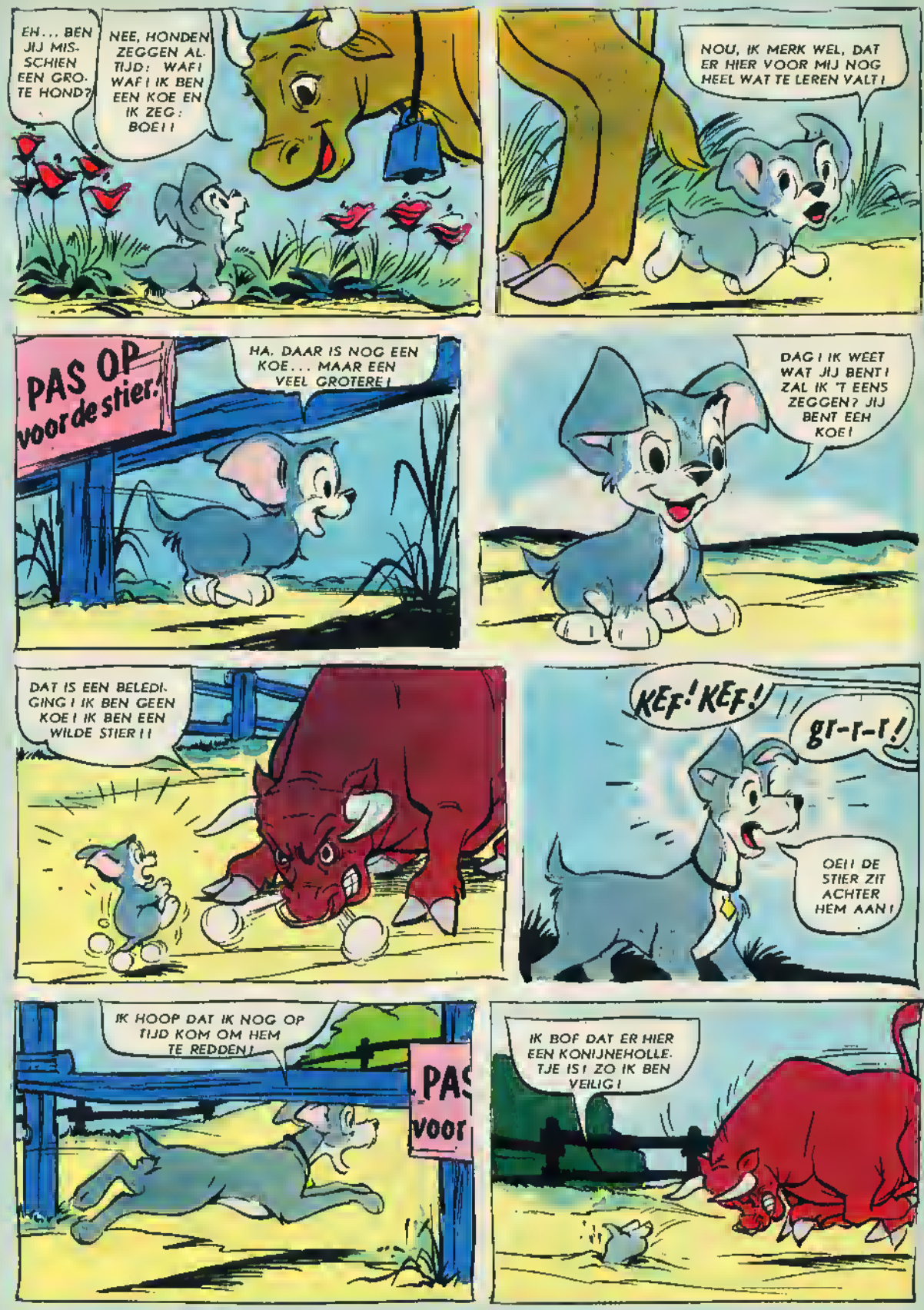
EH... BEN JIJ MISSCHIEN EEN GROTE HOND?
NEE, HONDEN ZEGGEN ALTIJD: WAF! WAF! IK BEN EEN KOE EN IK ZEG: BOE!!
NOU, IK MERK WEL, DAT ER HIER VOOR MIJ NOG HEEL WAT TE LEREN VALT!
PAS OP voor de stier!
HA, DAAR IS NOG EEN KOE... MAAR EEN VEEL GROTERE!
DAG! IK WEET WAT JIJ BENT! ZAL IK 'T EENS ZEGGEN? JIJ BENT EEH KOE!
DAT IS EEN BELEDIGING! IK BEN GEEN KOE! IK BEN EEN WILDE STIER!!
KEF! KEF!
gr-r-r!
OEI! DE STIER ZIT ACHTER HEM AAN!
IK HOOP DAT IK NOG OP TIJD KOM OM HEM TE REDDEN!
PAS
voor
IK BOF DAT ER HIER EEN KONIJNEHOLLE-TJE IS! ZO IK BEN VEILIG!

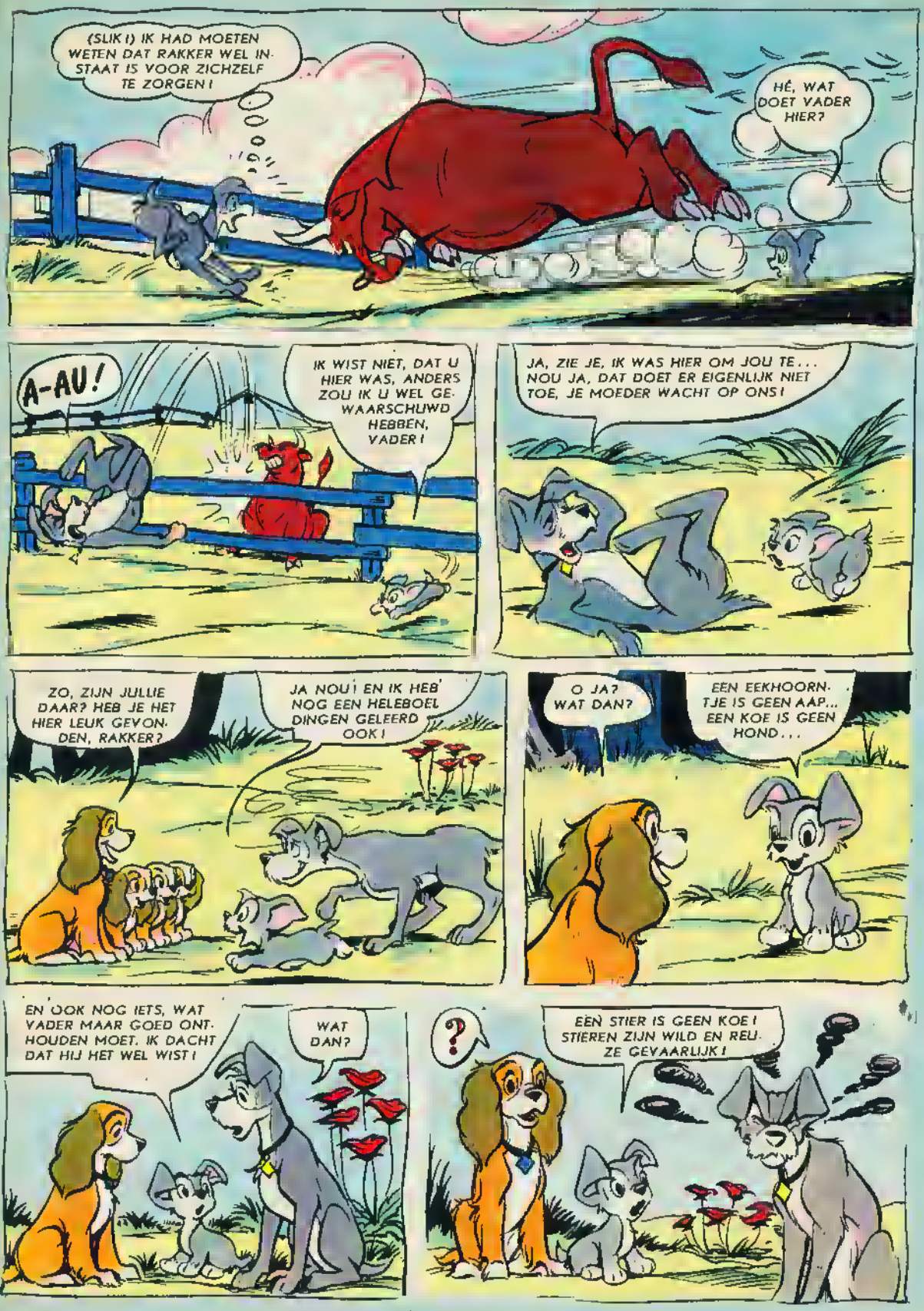
(SLIK!) IK HAD MOETEN WETEN DAT RAKKER WEL IN-STAAT IS VOOR ZICHZELF TE ZORGEN!
HÉ, WAT DOET VADER HIER?
A-AU!
IK WIST NIET, DAT U HIER WAS, ANDERS ZOU IK U WEL GE-WAARSCHUWD HEBBEN, VADER!
JA, ZIE JE, IK WAS HIER OM JOU TE... NOU JA, DAT DOET ER EIGENLIJK NIET TOE, JE MOEDER WACHT OP ONS!
ZO, ZIJN JULLIE DAAR? HEB JE HET HIER LEUK GEVON-DEN, RAKKER?
JA NOU! EN IK HEB NOG EEN HELEBOEL DINGEN GELEERD OOK!
O JA? WAT DAN?
EEN EEKHOORN-TJE IS GEEN AAP... EEN KOE IS GEEN HOND...
EN OOK NOG IETS, WAT VADER MAAR GOED ONT-HOUDEN MOET. IK DACHT DAT HIJ HET WEL WIST!
WAT DAN?
?
EEN STIER IS GEEN KOE! STIEREN ZIJN WILD EN REU-ZE GEVAARLIJK!

Walt Disney's
Willy Wortel
IEDEREEN WEET, DAT VISSERS ALTIJD REUZE NIEUWSGIERIG ZIJN NAAR DE MANIER WAAROP EEN ANDERE HENGELAAR VIST, VOORAL ALS DEZE VEEL VANGT!
NOU, ER IS NIET VEEL UIT TE VINDEN VANDAAG! IK DENK DAT IK MAAR EEN DAGJE VRIJ NEEM EN EENS LEKKER GA VISSEN!
UITVINDE binnen zonder kloppen
IK HEB GEHOORD, DAT ER DE LAATSTE TIJD NOGAL WAT GROTE VISSEN IN ZEE GEZIEN ZIJN. DUS GAAN WE NAAR HET STRAND!
TJONGE, WAT EEN ZWARE KIST MET VISGEREI HEB JE DAAR!
JA, MAAR HIJ IS NIET HALF ZO ZWAAR ALS DE VIS DIE IK STRAKS MEE NAAR HUIS NEEM!
NOU NOU! JE BENT HEEL WAT VAN PLAN! WAT ZIT ER IN? EEN SOORT AAS?
O NEE! IK GEBRUIK NOOIT AAS!
GEEN AAS? MAAR HOE WIL JE DE VISSEN LATEN BIJTEN?
ZE HOEVEN NIET TE BIJTEN. ER ZIT OOK GEEN HAAK JE AAN M'N SNOER.
GEBRUIK JE DAN SOMS EEN SPEER? OF EEN NET OF ZO?
NEE HOOR! IK GEBRUIK GEEN SPEREN OF NETTEN OOK!
NOU BEN IK NOG NIET VEEL WIJZER GEWORDEN! JE ZOU HAAST DENKEN DAT HIJ EEN NIEUWE MANIER VAN VISSEN HEEFT UITGEVONDEN!

EN EVEN LATER . . .
ZO, WE ZIJN OP HET STRAND! EN HET ZIET ER NAAR UIT, DAT WE NIET DE ENIGEN ZIJN!
VISWEDSTRYD
WIE VANGT DE GROOTSTE VIS?

O JA, DAT IS WAAR OOK! ER ZOU VANDAAG EEN GROTE VISWEDSTRIJD ZIJN!

NOU, DAAR DOE IK NIET AAN MEE! IK VANG ALLEEN VIS OM OP TE ETEN!

MISSCHIEN ZOU WILLIE NIET ZIJN GAAN VISSEN ALS HIJ DIE VISSERS HAD KUNNEN HOREN!
ZE BIJTEN NIET ERG HARD VANDAAG!
ZELFS GEEN KLEINTJE HEB IK GEVANGEN!
NOU, DEGENE DIE VANDAAG EEN GROTE AAN DE HAAK SLAAT IS EEN BOFFERD!

HÉ! MOETEN JULLIE NOU TOCH 'NS KIJKEN NAAR DIE KNAAP, DIE ER ZO NET IS BIJGEKOMEN!
TJONGE, HIJ HEEFT NU AL BEET!

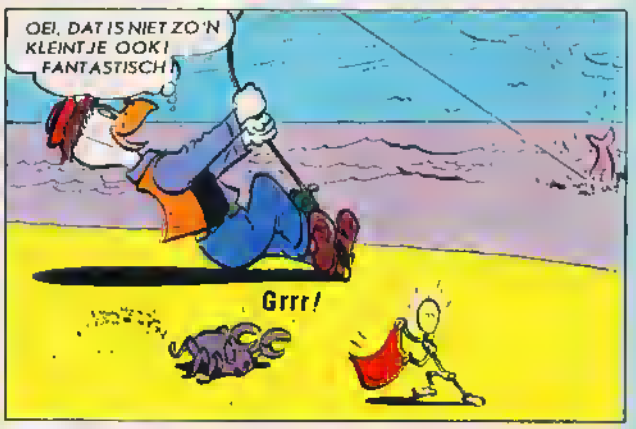
OEI, DAT IS NIET ZO'N KLEINTJE OOK! FANTASTISCH!
Grrr!

IK ZAL M'N HENGEL HIER VASTZETTEN, DAN DRAAG IK HEM 'T STRAND OP!

KIJK! HIJ TREKT HEM NIET OP DE GEWONE MANIER NAAR DE KANT, MAAR MAAKT HET HAAKJE ONDER WATER LOS!

EN NU DRAAGT NIJ DE VIS NET STRAND OP ZONDER NET NAAKJE TE TONEN!
WAT ZOU HIJ VOOR AAS NEBBEN?
MISSCHIEN WEL WURMEN!
ZO, BINNEN DE TWEE MINUTEN DE EERSTE AL BINNEN! DAT NOEM IK NOG 'NS VLOT!
IK ZAL 'NS KIJKEN OF ER NOG MEER VAN DIE KANJERDS ZITTEN!
NÉ! ZIE JE DAT? NET SNOER LOOPT VANZELF UIT!
ZOIETS NEB IK NOG NOOIT MEEGEMAAKT! NET LIJKT WEL OF ER EEN MOTORTJE AAN NET EIND ZIT!
DIE MANNEN STAAN TE KIJKEN ALSOF ZE NOG NOOIT EERDER IEMAND NEBBEN ZIEN VISSEN!
NIJ IS MET DIE VLIEGENDE SCHOTEL GEKOMEN! HIJ IS VAST EEN UITVINDER!
JA, DIT ZAL OOK WEL EEN NIEUWE UITVINDING ZIJN!
KONDEN WE MAAR ZIEN WAT 'T IS!
JIPPIE! IK NEB ALWEER BEET! NET GAAT REUZE GOED NIER!
MAAR DIT IS EEN HEEL GROTE! ALS IK M'N SNOER NIET DOORSNIJD, TREKT NIJ MÉ IN ZEE!

IK HOUD HEM NIET . . . HIJ IS VEEL STERKER DAN IK ! IK BEN BANG, DAT DIT . . .
MOOI ZO, LAMPJE ! DAT HEB JE NETJES GEDAAN ! JE WAS NOG NET OP TIJD !
WAT EEN VIS ! NU HEB IK VOOR DE EERSTE PAAR MAANDEN WEL GENOEG !
IK ZAL HEM VAN M'N . . . AHEM !
WILLEN JULLIE ZO GRAAG WETEN, HOE IK NU EIGENLIJK VISSEN VANG ?
KIJK, IK GEBRUIK EEN ZUIGVISJE. HIJ ZWEMT DE ZEE IN EN ZUIGT ZICH VAST AAN EEN GROTE VIS. EN DAN HAAL IK HEM NAAR DE KANT.
IK HEB DEZE KIST GEVULD MET ZEEWATER, ZODAT IK HEM OVERAL MEE NAAR TOE KAN NEMEN. EENVOUDIG, HÈ ?
TJONGE, WAT KEKEN DIE MANNETJES ! ZE DACHTEN ZEKER DAT IK EEN OF ANDERE NIEUWE UITVINDING NAD OF ZO !

Beetjes en Batjes van Donald Duck

VOEL JE JE WEL LEKKER?

Als het 's zomers warm is en de lucht is bovendien erg vochtig, dan vinden wij het „broeierig" of „drukkend" weer. Je voelt je dan werkelijk niet zo fit als anders. Je bent loom en lui en je hebt eigenlijk helemaal geen zin om iets te gaan doen, wat het ook is.
In Amerika zegt men dat op zo'n moment de onplezierigheidsgraad

is bereikt. Je voelt je dan niet meer „happy". In de weerberichten, die in Washington worden gepubliceerd, komt nu als nieuwtje iedere keer de vermelding voor of op die dag de onplezierigheidsgraad overschreden zal worden of niet. Je kunt dan dus 's morgens al weten hoe je je 's middags zult voelen. En dat is van belang, want wordt er voorspeld dat je 's middags loom en lui zult zijn, dan kun je in de ochtenduren gauw je werk zo ver mogelijk afmaken.

GEKLEURDE PIANO

Een mijnheer in Washington vond het piano spelen met gebruik van het gewone muzieknotenschrift veel te moeilijk en hij ging er over nadenken, hoe het gemakkelijker gemaakt kon worden. Tenslotte vond hij er dit op. Hij gaf iedere toets van de piano een andere kleur of beter gezegd een andere tint. Zijn muziekschrift bestaat nu uit een heel groot aantal gekleurde streepjes naast elkaar. De kleur geeft aan welke toets je moet hebben en de lengte van het streepje hoe lang je die noot moet aanhouden.
Wij geloven wel dat het een vrolijk gezicht zal zijn zo'n gekleurde toetsenpiano, maar tijdens het spelen kan het je wel eens groen en geel voor de ogen worden...

AFGESPROKEN

„Ja, hallo, ben jij het, Piet?"
„...Wie zou het anders wezen?
Heb je soms een boek voor mij?
'k Wil zo graag wat lezen."

„Graag een spannend boek of blad,
Ik zit me te vervelen.
Zus is thuis, maar heeft geen zin
om met haar broer te spelen!"

„Kom dan mee naar buiten, jô!
Gaan we 'n beetje koppen,
Laat die zus van jou maar fijn
Moederen met haar poppen!"

„Goed, ik kom! Nou, dag, tot straks,
Waarschuw Jan en Toontje!"
„Dag! Tot zo, en nog bedankt
voor je telefoontje."

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

JAMRINGEN

Hiervoor heb je nodig: ronde zachte koekjes, koekkransjes, rode jam en kleine ronde borstplaatjes of andere ronde fondantjes.
Bedek de koekjes met een laagje jam en leg op elk koekje een kransje. Vul nu de holte van het kransje geheel met jam en leg er een borstplaatje boven op. Deze jamringen smaken niet alleen heerlijk bij de thee, maar ze zijn ook een traktatie bij een glas limonade.

WEET WEL WAT JE SCHRIJFT

Een vel wit p pier wordt met punaises op de muur geprikt. Eén van de deelnemers of deelneemsters aan dit spel wordt geblinddoekt en krijgt een potlood in de hand. Een ander kind pakt haar hand vast en laat haar met 't potlood de naam van een bekend dier in blokletters op het papier schrijven. Het geblinddoekte meisje moet nu de opgeschreven naam zeggen. Als zij het goed raadt, mag één van de anderen haar weer op dezelfde wijze een dierennaam op laten schrijven. Raadt zij de naam niet, dan is ze af en een ander aan de beurt om geblinddoekt te worden. Wie de meeste namen achter elkaar raadt is winnaar.

LAATSTE LIED

In 'n gedeelte van Spanje stormde het een tijdje geleden zó ontzettend, dat de kerktoren van een kleine stad heen en weer begon te zwaaien. De klokken, die boven in de toren hingen, begonnen vanzelf te beieren. Ze zongen echter hun laatste lied, want even later stortte de toren in. De klokken kwamen met een daverende slag op de grond terecht en werden onherstelbaar beschadigd.

TOM POES EN DE BEKER VAN ONK

DEZE SPORT GEEFT BIJ EEN NAT PAK TOCH OOK WEL GROTE VOLDOENING, NIETWAAR JONGE VRIEND? ACH JA, HET MOET WEL HEEL VREEMD LOPEN, ALS IK ERGENS NIET ALS EERSTE AANKOM!

'T VREEMDE WAS ECHTER, DAT NIEMAND VOOR ZIJN PRESTATIE APPLAUDISSEERDE. DE LEDEN VAN DE JURY KEKEN ZELFS BEPAALD GEPRIKKELD NAAR HEER BOMMELS BOOT.

NOG STEEDS HAD HEER BOMMEL DE GOUDEN BEKER VAN ONK, DE WOUDKONING, NIET TERUGGEBRACHT. INTUSSEN HAD HIJ MOEITE GENOEG GEDAAN OM SPORTMAN VAN HET JAAR TE WORDEN EN ZO-DOENDE DE BEKER, DIE VOOR DIE PRESTATIE WAS UITGELOOFD, TERUG TE WINNEN. EVENALS BIJ HET SKIËN, BEREIKTE HIJ OOK MET ZEILEN ALS EERSTE DE FINISH . . .

EN TOEN, VLAK DAAROP, HET APPLAUS OPKLATERDE, GOLD HET DE AANKOMST VAN DE MARKIES, DIE STIJLVOL AANLEGDE.

DE JURY HOEFDE NIET LANG TE BERAADSLAGEN. TOEN KWAM DE UITSLAG . . .

VOLGENS DE REGLEMEN-TEN MOET MEN BIJ HET ZEILEN ENKEL GEBRUIK MAKEN VAN DE WIND. OFSCHOON DEELNEMER BOMMEL ALS EERSTE ARRIVEERDE, MAAKTE ZIJN ONDUIDELIJK GEMODDER NIET DE INDRUK IETS MET WIND VAN DOEN TE HEBBEN. DE EERSTE PRIJS GAAT DUS NAAR DE MARKIES DE CANTECLAR.

PARBLEU! WAT SNEU VOOR U, EH, BOMMEL! EERST NOG MAAR EENS GOED OEFENEN IN EEN BOERENSLOOT!

IK VREES, DAT DE GROTE, GLIMMENDE HEER TENSLOTTE TOCH NOG IN EEN VETTE KEVER ZAL VERANDEREN . . .

'T VERSLAG VAN DE ZEILWEDSTRIJD STOND NOG DIEZELFDE DAG VET GEDRUKT IN DE KRANT . . .
U STAAT DE LAATSTE TIJD NOGAL IN HET BRANDPUNT VAN DE BELANGSTELLING, MET UW WELNEMEN, HEER OLIVIER . . .
DAT GEBEURT NIET MET MIJN WELNEMEN, JOOST. DAT IS OVERMACHT. EEN HEER VAN MIJN STAND SCHIJNT NIET AAN WATERSPORT TE KUNNEN DOEN ZONDER DAT ER IETS LELIJKS OVER HEM WORDT GESCHREVEN! IK WIL HET NIET LEZEN!
NEE, WACHT JOOST, GEEF EENS HIER! HEER OLLIE MOET WETEN WELKE KANS HIJ NOG MAAKT OM SPORTMAN VAN HET JAAR TE WORDEN. ANDERS . . .
. . . ANDERS WORD IK IN EEN VETTE KEVER VERANDERD! TOE MAAR! MOET JIJ ME DAAR TELKENS AAN HERINNEREN ALS IK WEER EEN NIEUWE TEGENSLAG HEB? HET IS FRAAI, HOOR!
TOM POES GING NIET IN OP HEER BOMMELS KORZELIGE OPMERKING, MAAR SCHRAAPTE ZIJN KEEL EN LAS . . .
WIE WORDT SPORTMAN VAN HET JAAR?
De edelmoedige schenker van de gouden sportbeker Olivier B. Bommel, bereikte tijdens een zeilwedstrijd als eerste de eindstreep. Dat desondanks de Markies de Cantecler overwinnaar werd, is te wijten aan het feit, dat Bommels prestatie zich niet op, doch onder water voltrok. Met ieder één verloren en één gewonnen wedstrijd staan beide sportlieden nu gelijk.
STAAT DAT ER WERKELIJK, DAT IK GELIJK STA MET DE MARKIES? IK VIND WEL, DAT DIT EEN LEERZAAM ARTIKEL IS, JONGE VRIEND. LEES EENS VERDER . . .
DAT WAS IK JUIST VAN PLAN, HEER OLLIE. EN MET DAT GELIJK STAAN BEDOELEN ZE DE KANS OM SPORTMAN VAN HET JAAR TE WORDEN! DAAR DOET DE MARKIES WEL ERG ZIJN BEST VOOR, LUISTER MAAR . . .

JUIST TOEN TOM POES WILDE VOORLEZEN, WAT DE MARKIES VAN PLAN WAS, WERD HUN GESPREK DOOR EEN HEFTIGE LUCHTVERPLAATSING GESTOORD . . .
W-WA-WAT IS D-DAT ?!
DE MARKIES! IK LAS JUIST, DAT HIJ ZICH HEEFT LATEN INSCHRIJVEN VOOR EEN AUTO-RALLYE! ALS HIJ DIE WINT, BENT U DE BEKER VAN ONK VOORGOED KWIJT! DAAR KOMT HIJ WEER AAN!
ALS U DE MARKIES WILT INHALEN, ZULT U VLUG MOETEN ZIJN, HEER OLLIE! DIT IS DE LAATSTE WEDSTRIJD WAARMEE U SPORTMAN VAN HET JAAR KUNT WORDEN. U MOET ZICH DIRECT OPGEVEN . . .
WELJA, BEGIN JE ME WEER OP TE JAGEN? JIJ EN DIE OPSCHEPPER VAN EEN MARKIES! WAAROM MOET IK TOCH ALDOOR HARD SPRINGEN, HARD VAREN, HARD RIJDEN?! IK HEB ER GENOEG VAN. DAT GEREN EN GEJACHT IS SLECHT VOOR MIJN GESTEL . . .
MAAR ALS JE SOMS DENKT, DAT IK DIE AUTO-RA-RALLYE NIET ZOU WINNEN, HEB JE HET MIS! IK HEB LANG GENOEG IN MIJN OUDE SCHICHT GEREDEN OM TE WETEN MET WELKE MOEILIJKHEDEN EEN AUTORIJDER TE KAMPEN HEEFT!
ALS HEER ZIJNDE MAG IK TOCH ZEKER WEL DOEN, WAAR IK ZIN IN HEB? EN IN DIT GEJACHT HEB IK GÉÉN ZIN MEER! IK . . .
ONDER HEER OLLIE'S TOORNIGE WOORDEN KWAM HUN VRIEND, DE DWERG, BEKOMMERD UIT EEN BLOEMBED PLOPPEN.
HEEFT DE GROTE BOSBEZITTER DAN MISSCHIEN MEER ZIN OM DOOR ONK IN EEN GEVLEKTE SNEKKE TE WORDEN VERANDERD?
Plop
DEZE VRAAG BRACHT HEER OLLIE HELEMAAL UIT ZIJN DOEN. HIJ RENDE NAAR BINNEN EN STORTTE ZICH OP HET TELEFOONTOESTEL.
EEN GE-GESNEKTE V-VLEKKE . . . DAT IS W-WAAR OOK! D-DAT MAG NIET GE-GEBEUREN!

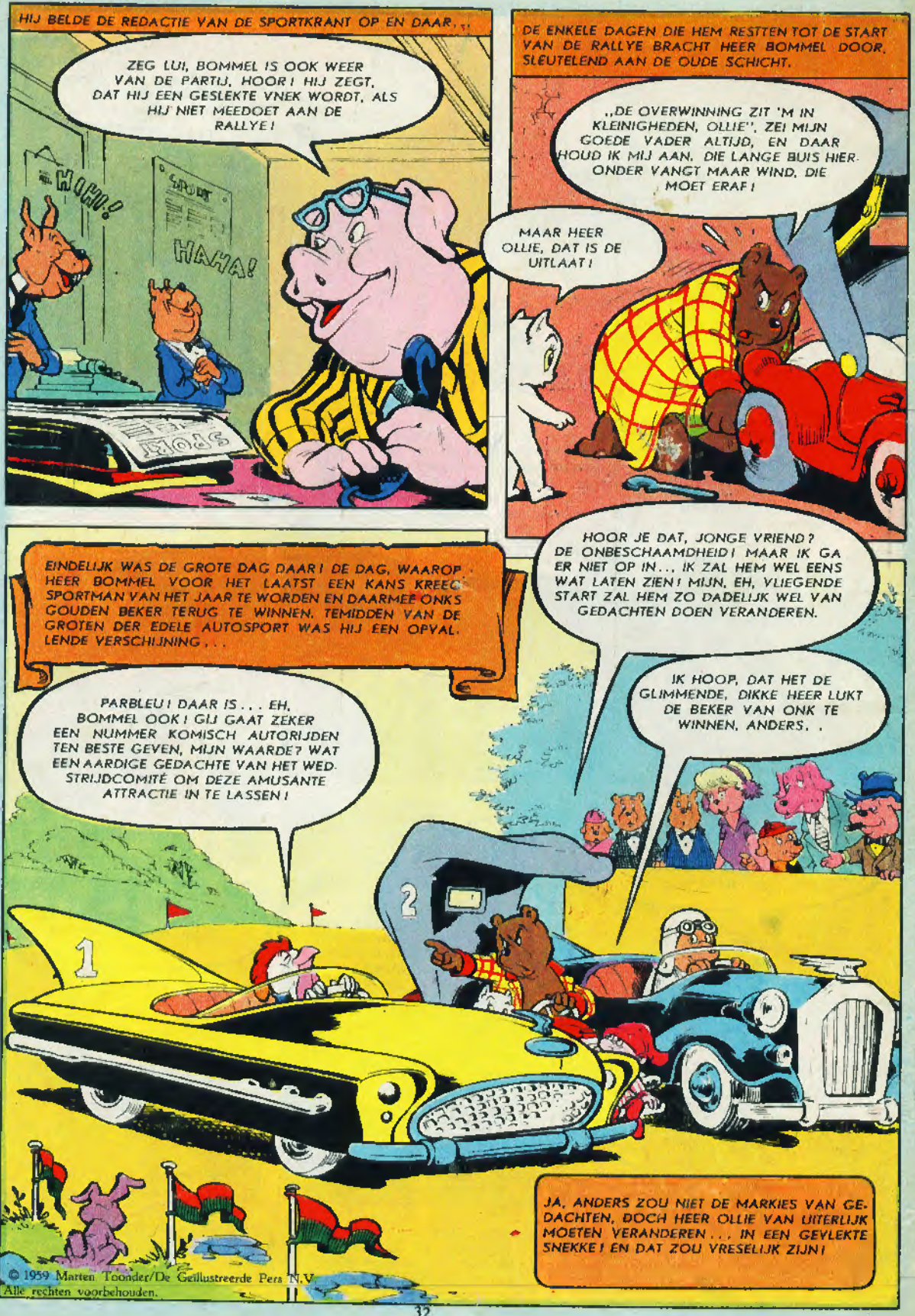

© 1959 Marten Toonder/De Geïllustreerde Pers N.V.
Alle rechten voorbehouden.